

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 228 final

2023/0115 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare al
protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor,
cooperarea transfrontalieră și transparența**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Modificările propuse la Directiva 2014/49/UE¹ (Directiva privind schemele de garantare a depozitelor sau DSGD) fac parte din pachetul legislativ privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor (CMDI), care include, de asemenea, modificări ale Directivei 2014/59/UE² (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare sau BRRD) și ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014³ (Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție sau RMUR).

Cadrul UE de gestionare a crizelor este bine stabilit, însă episoadele anterioare de situații de intrare în dificultate a băncilor au arătat că sunt necesare îmbunătățiri. Scopul reformei CMDI (gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor) este de a se baza pe obiectivele cadrului de gestionare a crizelor și de a asigura o abordare mai coerentă a rezoluției, astfel încât orice bancă aflată în criză să poată ieși de pe piață în mod ordonat, menținând în același timp stabilitatea financiară, banii contribuabililor și asigurând încrederea deponenților. În special, cadrul de rezoluție existent pentru unele bănci mici și mijlocii trebuie consolidat în ceea ce privește conceperea, punerea în aplicare și, cel mai important, stimulentele pentru aplicarea sa, astfel încât să poată fi aplicat în mod mai credibil acestor bănci. În plus, cadrul de protecție a deponenților ar trebui să fie îmbunătățit pentru a asigura o aplicare coerentă a normelor și condiții de concurență mai echitabile, protejând în același timp stabilitatea financiară, sporind încrederea deponenților și prevenind contagiunea.

Contextul propunerii

În urma crizei financiare mondiale și a crizei datoriilor suverane, UE a luat măsuri decisive, în conformitate cu apelurile internaționale la reformă, pentru a crea un sector financiar mai sigur pentru piața unică a UE. Printre acestea se numără furnizarea instrumentelor și a competențelor necesare pentru a gestiona în mod ordonat situația de intrare în dificultate a oricărei bănci, menținând în același timp stabilitatea financiară, finanțele publice și protecția deponenților. Uniunea bancară a fost creată în 2014 și este alcătuită în prezent din doi piloni: un mecanism unic de supraveghere (MUS) și un mecanism unic de rezoluție (MUR). Cu toate acestea, uniunea bancară este încă incompletă și îi lipsește cel de al treilea pilon: un sistem

¹ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

² Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

³ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

europăan de asigurare a depozitelor (EDIS)⁴. Propunerea Comisiei de instituire a EDIS⁵, adoptată la 24 noiembrie 2015, este încă pendinte.

Uniunea bancară este sprijinită de un cadru unic de reglementare care, în ceea ce privește CMDI, este alcătuit din trei acte juridice ale UE adoptate în 2014: BRRD, RMUR și DSGD. BRRD definește competențele, normele și procedurile pentru redresarea și rezoluția băncilor, inclusiv acordurile de cooperare transfrontalieră pentru abordarea situațiilor transfrontaliere de intrare în dificultate a băncilor. RMUR creează Comitetul Unic de Rezoluție (SRB) și Fondul unic de rezoluție (FUR) și definește competențele, normele și procedurile de rezoluție a entităților stabilite în uniunea bancară, în contextul mecanismului unic de rezoluție. DSGD asigură protecția deponenților și stabilește normele pentru utilizarea fondurilor SGD. BRRD și DSGD se aplică în toate statele membre, în timp ce RMUR se aplică în statele membre care participă la uniunea bancară.

Pachetul bancar din 2019, cunoscut și sub denumirea de „pachetul de reducere a riscurilor”, a revizuit BRRD, RMUR, Regulamentul privind cerințele de capital (CRR⁶) și Directiva privind cerințele de capital (CRD⁷). Aceste revizuiuri au inclus măsuri de respectare a angajamentelor asumate de UE în cadrul forurilor internaționale⁸ și măsuri suplimentare în direcția finalizării uniunii bancare, oferind măsuri credibile de reducere a riscurilor pentru atenuarea amenințărilor la adresa stabilității financiare.

În noiembrie 2020, Eurogrupul a convenit asupra creării și a introducerii timpurii a unui mecanism comun de sprijin pentru FUR de către Mecanismul european de stabilitate (MES)⁹.

Reforma privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor (CMDI) și implicațiile mai ample pentru uniunea bancară

Împreună cu reforma CMDI, o uniune bancară completă, inclusiv al treilea pilon al acesteia, EDIS, ar oferi un nivel mai ridicat de protecție financiară și de încredere gospodăriilor și întreprinderilor din UE, ar spori încrederea și ar consolida stabilitatea financiară drept condiții

⁴ În plus, nu s-a ajuns încă la un acord cu privire la un mecanism credibil și solid de furnizare de lichidități în procedura de rezoluție în cadrul uniunii bancare, în conformitate cu standardul stabilit de omologii internaționali.

⁵ COM/2015/0586 final.

⁶ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁷ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁸ Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF). Consiliul pentru Stabilitate Financiară (versiunea actualizată din 2014), [Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#) (Atributele-cheie ale regimurilor eficiente de rezoluție a instituțiilor financiare) și (2015), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) [Principii privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor de importanță sistemică globală (G-SIB) în cadrul procedurilor de rezoluție, Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)].

⁹ Eurogrupul (30 noiembrie 2020), [Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund](#) (Declarația Eurogrupului în configurație deschisă privind reforma MES și introducerea timpurie a mecanismului de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție). Punerea în aplicare va avea loc în perioada 2022-2024. Cu toate acestea, [Acordul de modificare a Tratatului privind Mecanismul european de stabilitate](#) nu a fost încă ratificat.

necesare pentru creștere, prosperitate și reziliență în cadrul uniunii economice și monetare și în UE în general. Uniunea piețelor de capital completează uniunea bancară, întrucât ambele inițiative sunt esențiale pentru a finanța dubla tranziție (digitală și verde), pentru a intensifica rolul internațional al monedei euro și pentru a consolida autonomia strategică deschisă a UE și competitivitatea sa într-o lume în schimbare, în special având în vedere actualul mediu economic și geopolitic dificil^{10,11}.

În iunie 2022, Eurogrupul nu a fost de acord cu un plan de lucru mai cuprinzător pentru finalizarea uniunii bancare prin includerea EDIS. În schimb, Eurogrupul a invitat Comisia să prezinte propuneri legislative mai specifice pentru reformarea cadrului UE de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor la nivel național¹².

În paralel, în raportul său anual pe 2021 privind uniunea bancară¹³, Parlamentul European a subliniat, de asemenea, importanța finalizării acesteia cu instituirea EDIS și a sprijinit Comisia în ceea ce privește prezentarea unei propuneri legislative privind revizuirea CMDI. Deși EDIS nu a fost avizat în mod explicit de către Eurogrup, acesta ar spori soliditatea reformei CMDI și ar genera sinergii și câștiguri în materie de eficiență pentru sector. Un astfel de pachet legislativ ar face parte din agenda pentru finalizarea uniunii bancare, astfel cum s-a subliniat în Orientările politice ale președintei von der Leyen, care au reamintit, de asemenea, importanța EDIS, și cum s-a susținut în mod periodic de lideri¹⁴.

Obiectivele Directivei privind schemele de garantare a depozitelor (DSGD)

DSGD a armonizat mecanismele de protecție a depozitelor în întreaga UE. Protecția depozitelor este esențială pentru îmbunătățirea încrederii deponenților, consolidarea stabilității financiare a sistemului bancar și protejarea funcționării pieței unice. În acest scop, în fiecare stat membru a fost instituită cel puțin o schemă de garantare a depozitelor (SGD) pentru a asigura rambursarea rapidă către deponenți în caz de intrare în dificultate a băncilor (plata compensațiilor) și a fost stabilit un nivel armonizat de protecție la 100 000 EUR. Important este faptul că SGD-urile joacă, de asemenea, un rol în gestionarea crizelor bancare. Acestea pot contribui la rezoluție sau pot finanța alte măsuri, menținând astfel accesul deponenților la depozitele acoperite.

Motivele propunerii

În conformitate cu mandatul prevăzut la articolul 19 alineatul (6) din DSGD, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a modului în care a funcționat DSGD. Concluzia acesteia a confirmat că principalele componente ale DSGD, în special nivelul standard de acoperire de 100 000 EUR per deponent per bancă, nivelul țintă minim pentru finanțarea SGD și termenele scurte pentru plata compensațiilor către deponenți, în general, au generat beneficii pozitive pentru deponenți.

Cu toate acestea, experiența practică dobândită în aplicarea acestui cadru a arătat că există domenii în care se pot aduce îmbunătățiri. Aceste domenii se referă la domeniul de aplicare al protecției deponenților, la interpretarea divergentă a condițiilor de utilizare a fondurilor SGD

¹⁰ Comisia Europeană (2020), [Programul de lucru al Comisiei pentru 2021](#), secțiunea 2.3, p. 5.

¹¹ Comisia Europeană (2023), [Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030](#).

¹² Eurogrupul (16 iunie 2022), [Declarația Eurogrupului privind viitorul uniunii bancare](#).

¹³ Parlamentul European (2022), [Raport referitor la uniunea bancară – raportul anual pe 2021](#); Parlamentul European a publicat în fiecare an, începând din 2015, un raport privind uniunea bancară.

¹⁴ Reuniunea la nivel înalt a zonei euro (24 martie 2023), [Declarația reuniunii la nivel înalt a zonei euro, reuniune desfășurată în configurație deschisă](#).

pentru intervenții în afara rambursării depozitelor acoperite, la eficacitatea și eficiența operațională a modului în care funcționează SGD-urile, la marje de apreciere și opțiuni naționale ample, precum și la necesitatea unei mai bune coordonări între rezoluție și plasele de siguranță referitoare la asigurarea depozitelor.

Ca parte integrantă a revizuirii legislative a CMDI de către Comisie, propunerea privind DSGD se bazează în mare parte pe lucrările pregătitoare și pe recomandările elaborate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în cele cinci avize ale sale¹⁵ privind aplicarea DSGD și ia în considerare cazurile în care aplicarea sa practică nu a reușit să atingă unele dintre obiectivele sale importante sau le-a atins doar parțial.

Rezumatul modificărilor aduse Directivei privind schemele de garantare a depozitelor (DSGD) în cadrul reformei privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor (CMDI)

Propunerea privind DSGD acoperă o serie de aspecte de politică și constituie un răspuns coerent la problemele identificate. Prin urmare, aceasta urmărește:

- (1) să clarifice domeniul de aplicare al protecției deponenților prin abordarea discrepanțelor identificate, pentru a le oferi deponenților din UE un nivel de protecție armonizat și solid;
- (2) să armonizeze testul celui mai mic cost pentru toate tipurile de intervenții ale SGD în afara rambursării depozitelor acoperite în caz de insolvență, să îmbunătățească condițiile de concurență echitabile și să asigure coerența rezultatelor în gestionarea situațiilor de intrare în dificultate a băncilor;
- (3) să îmbunătățească funcționarea SGD-urilor prin simplificarea procedurilor administrative, îmbunătățind în același timp transparența solidității lor financiare și a utilizării fondurilor;
- (4) să crească convergența practicilor SGD și între autorități; și
- (5) să îmbunătățească cooperarea transfrontalieră între SGD-uri în ceea ce privește rambursarea către deponenții situați în alte state membre ale UE sau în cazul modificării afilierii la SGD de către bănci.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

Propunerea se bazează pe cadrul actual de asigurare a depozitelor prevăzut în DSGD și îl consolidează. În acest scop, numeroase elemente ale propunerii urmăresc activitatea desfășurată de ABE, în cooperare cu SGD-urile naționale și cu autoritățile desemnate. Aceasta propune modificări pentru a reflecta experiența practică dobândită din transpunerea la nivel național a legislației UE și din aplicarea anumitor dispoziții, inclusiv în contextul uniunii bancare. Propunerea este inițiată în paralel cu revizuirea BRRD și a RMUR pentru a asigura coerența generală a cadrului UE de gestionare a crizelor bancare.

• Coerența cu alte politici ale Uniunii

Propunerea se bazează pe reformele realizate în urma crizei financiare care a condus la crearea uniunii bancare și a cadrului unic de reglementare pentru toate băncile din UE.

Prin consolidarea încrederii deponenților și a stabilității financiare, propunerea contribuie la reziliența sectorului bancar din UE și la capacitatea acestuia de a sprijini redresarea

¹⁵ A se vedea secțiunea 3 privind obținerea și utilizarea expertizei.

economică în urma pandemiei de COVID-19, în conformitate cu obiectivele politice ale autonomiei strategice deschise europene. Mai precis, propunerea îmbunătățește, de asemenea, protecția consumatorilor prin armonizarea nivelului și a perioadei de protecție a depozitelor retail specifice care sunt pe termen scurt și depind de evenimente de viață specifice („solduri temporar ridicate”) sau prin consolidarea prezentării informațiilor către consumatori.

În plus, pentru a atenua riscul ca SGD-urile să ramburseze către deponenții implicați în activități de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (SB/FT), modificările se bazează pe Directiva (UE) 2015/849 privind combaterea spălării banilor și țin seama de direcția propusă în pachetul legislativ al Comisiei referitor la regimul UE de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului (CSB/CFT), adoptat la 20 iulie 2021.

Pentru a consolida caracterul executoriu al normelor DSGD, modificările se referă la competențele de supraveghere prevăzute în Directiva 2013/36/UE (Directiva privind cerințele de capital sau CRD). Această abordare consacră noțiunea potrivit căreia respectarea cerințelor SGD este o cerință de prim ordin pentru toate băncile și oferă temeiul pentru succesiunea evenimentelor în vederea sancționării unei bănci care nu ar îndeplini aceste obligații.

De asemenea, modificările armonizează și clarifică normele aplicabile măsurilor preventive și alternative finanțate din fondurile SGD. Aceste norme trebuie apreciate în raport cu cerințele deja existente privind ajutoarele de stat acordate instituțiilor financiare, prevăzute în Comunicarea Comisiei privind sectorul bancar¹⁶.

Modificările aduc, de asemenea, claritate în ceea ce privește protecția fondurilor clienților deținute de instituții financiare nebancare la o bancă, în conformitate cu cerințele de separare a fondurilor clienților, astfel cum sunt prevăzute în Directiva privind serviciile de plată¹⁷, în Directiva privind moneda electronică și în Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei¹⁸. Având în vedere evoluțiile rapide ale serviciilor financiare inovatoare, clarificarea vizează consolidarea încrederii clienților în instituțiile financiare nebancare și în continuitatea activității acestora în cazul în care o bancă intră în dificultate.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea modifică o directivă existentă, DSGD, în special în ceea ce privește îmbunătățirea aplicării instrumentelor care sunt deja disponibile în cadrul de protecție a depozitelor.

În consecință, temeiul juridic al propunerii este același cu temeiul juridic al actului legislativ inițial, și anume articolul 53 alineatul (1) din TFUE privind dreptul de stabilire, același temei

¹⁶ Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare („Comunicarea privind sectorul bancar”) Text cu relevanță pentru SEE; JO C 216, 30.7.2013, p. 1.

¹⁷ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (Text cu relevanță pentru SEE); JO L 337, 23.12.2015, p. 35.

¹⁸ Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare (Text cu relevanță pentru SEE); JO L 87, 31.3.2017, p. 500.

juridic ca și directiva care face obiectul modificării. În conformitate cu jurisprudența UE¹⁹, în cazul în care un act legislativ este conceput doar ca o completare sau o corectare a unui alt act legislativ, fără a modifica scopul inițial al acestuia, legiuitorul Uniunii este pe deplin îndreptățit să întemeieze acest din urmă act pe temeiul juridic al primului act.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Modificările aduse DSGD respectă principiul subsidiarității. Normele naționale nu pot asigura un nivel armonizat de protecție a deponenților și un set uniform de norme privind finanțarea și funcționarea SGD-urilor. Prin urmare, este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga UE și pentru a evita avantajele concurențiale nejustificate între instituțiile financiare legate de normele divergente privind protecția depozitelor. ABE a subliniat, de asemenea, acest lucru în avizele sale privind revizuirea DSGD.

În plus, înființarea de bănci și furnizarea de servicii bancare, inclusiv atragerea de depozite, pot fi efectuate la nivel transfrontalier. Caracterul transfrontalier al sistemelor bancare poate crea numeroase provocări pentru SGD-uri (modificarea afilierii la SGD a unei bănci, păstrarea evidențelor clienților sau cooperarea transfrontalieră), ceea ce creează necesitatea unei intervenții la nivelul UE.

Majoritatea modificărilor din propunere actualizează dreptul existent al Uniunii și, ca atare, se referă la domenii în care UE și-a exercitat deja competențele. Mai multe acțiuni din propunere introduc un grad suplimentar de armonizare pentru a atinge în mod consecvent obiectivele definite de DSGD.

- **Proportionalitatea**

Modificările sunt proporționale cu ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor DSGD.

Modificările stabilesc cerințe comune pentru îmbunătățirea și armonizarea nivelului de protecție a deponenților în cadrul UE. Cu toate acestea, propunerea nu reglementează modelele organizaționale, structura juridică sau guvernanta internă a SGD-urilor din UE. Prin urmare, sistemul de asigurare a depozitelor instituit la nivelul UE se bazează și va continua să se bazeze pe o rețea de SGD-uri naționale, organizată în funcție de diferite modele [SGD-uri publice, SGD-uri private, sisteme instituționale de protecție (SIP-uri)] și pe tipurile de relații dintre autoritatea desemnată de SGD și autoritatea de rezoluție (în cadrul aceleiași entități-umbrelă sau în instituții distincte).

În plus, propunerea conferă competențe considerabile autorităților naționale, începând cu efectuarea testului celui mai mic cost, care determină eficiența din punctul de vedere al costurilor în utilizarea fondurilor SGD. Majoritatea subiectelor vizate de propunere (privind nivelul comun al soldurilor temporar ridicate, protecția fondurilor clienților, protecția autorităților publice) se referă la domenii în care statele membre ale UE au solicitat în mod explicit un standard la nivelul UE pentru a oferi o mai mare securitate juridică în ceea ce privește protecția deponenților. Mandatele pentru ABE prevăzute în propunere (prin orientări și standarde) se limitează la cele mai tehnice teme ale DSGD pentru care este necesară o explicație mai detaliată a cerințelor.

¹⁹ A se vedea hotărârea din 21 iunie 2018, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-5/16, EU:C:2018:483, p. 49, p. 69 și jurisprudența citată.

Propunerea menține, de asemenea, dispozițiile existente care recunosc particularitățile naționale și asigură o aplicare proporțională a normelor DSGD, de exemplu prin alegerea opțiunilor naționale, posibilitatea ca anumite state membre să aplice un nivel țintă mai scăzut sau ca membrii SIP să beneficieze de contribuții reduse.

- **Alegerea instrumentului**

Se propune ca măsurile să fie puse în aplicare prin modificarea DSGD printr-o directivă. Măsurile propuse se referă la sau dezvoltă în continuare dispozițiile deja existente incluse în acest instrument juridic. Întrucât asigurarea depozitelor este strâns legată de domenii nearmonizate ale dreptului intern, cum ar fi dreptul insolvenței, transpunerea este necesară pentru a integra cât mai bine dispozițiile propuse în dreptul intern.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Cadrul CMDI a fost conceput pentru a preveni și a gestiona intrarea în dificultate a instituțiilor de orice dimensiune sau model de afaceri. Acesta a fost elaborat cu scopul de a menține stabilitatea financiară, de a proteja deponenții, de a reduce la minimum utilizarea sprijinului public, de a limita hazardul moral și de a îmbunătăți piața internă a serviciilor financiare. Evaluarea a concluzionat că, în general, cadrul CMDI ar trebui să fie îmbunătățit în anumite privințe.

În special, evaluarea arată că securitatea juridică și previzibilitatea în gestionarea situațiilor de intrare în dificultate a băncilor rămân insuficiente. Decizia autorităților publice de a recurge la rezoluție sau la insolvență poate varia considerabil de la un stat membru la altul. În plus, plasele de siguranță finanțate de sectorul bancar nu sunt întotdeauna eficace și continuă să existe condiții divergente de acces la finanțare în cadrul procedurii de rezoluție și în afara acesteia. Acestea afectează stimulentele și creează oportunități de arbitraj atunci când se iau decizii cu privire la instrumentul de gestionare a crizelor care trebuie utilizat. În cele din urmă, protecția deponenților rămâne inegală și inconsecventă la nivelul statelor membre într-o serie de domenii.

- **Consultările cu părțile interesate**

Comisia a efectuat schimburi ample prin diferite instrumente de consultare pentru a ajunge la toate părțile interesate implicate, pentru a înțelege mai bine modul în care a funcționat cadrul, precum și posibilitățile de îmbunătățire.

În 2020, Comisia a lansat o consultare cu privire la o evaluare inițială combinată a impactului și la o foaie de parcurs menită să ofere o analiză detaliată a acțiunilor care trebuie întreprinse la nivelul UE și a impactului potențial al diferitelor opțiuni de politică asupra economiei, a societății și a mediului.

În 2021, Comisia a lansat două consultări: o consultare specifică și o consultare publică pentru a solicita feedback din partea părților interesate cu privire la modul în care a fost aplicat cadrul CMDI și opinii cu privire la posibile modificări. Consultarea specifică, care cuprinde 39 de întrebări tehnice generale și specifice, a fost disponibilă numai în limba engleză și a fost deschisă în perioada 26 ianuarie-20 aprilie 2021. Consultarea publică a constat în 10 întrebări generale, disponibile în toate limbile UE și s-a desfășurat în perioada 25 februarie-20 mai 2021. La 7 iulie 2021 s-a publicat un raport de sinteză al observațiilor la

această consultare²⁰. Din consultări a reieșit că majoritatea respondenților au considerat că depozitele autorităților publice, inclusiv ale celor locale, ar trebui, de asemenea, să fie protejate de SGD. Majoritatea băncilor și a SGD-urilor au considerat că informațiile prezentate periodic în prezent sunt suficiente și că nu sunt necesare modificări. Comunicarea digitală a fost adesea considerată ca fiind cel mai adecvat mijloc de a reduce costurile.

În plus, la 18 martie 2021, Comisia a găzduit o conferință la nivel înalt la care au participat reprezentanți ai tuturor părților interesate relevante. Conferința a confirmat importanța unui cadru eficace, dar a evidențiat, de asemenea, deficiențele actuale. Potrivit participanților la conferință, cadrul DSGD ar beneficia de pe urma unei armonizări suplimentare și a unei mai bune interacțiuni cu normele stabilite în Directiva privind combaterea spălării banilor (DCSB), în Directiva privind serviciile de plată și în normele privind ajutoarele de stat. De asemenea, încrederea consumatorilor ar trebui să se reflecte în revizuirea DSGD, precum și în situația de pe piețele mai mici.

De asemenea, personalul Comisiei a consultat în mod repetat statele membre cu privire la punerea în aplicare de către UE a cadrului CMDI și la posibilele revizuri ale BRRD/RMUR și DSGD în contextul Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți. În paralel cu discuțiile din cadrul grupului de experți, aspectele abordate în prezenta propunere au fost, de asemenea, abordate în cadrul reuniunilor organismelor pregătitoare ale Consiliului, și anume Grupul de lucru pentru servicii financiare și uniunea bancară al Consiliului și Grupul de lucru la nivel înalt privind EDIS.

În plus, în cursul etapei pregătitoare a legislației, personalul Comisiei a organizat, de asemenea, numeroase reuniuni (fizice și virtuale) cu reprezentanți ai sectorului bancar și cu alte părți interesate.

Rezultatele tuturor inițiativelor menționate mai sus au stat la baza elaborării prezentei propuneri și a evaluării impactului care o însoțește. Acestea au furnizat dovezi clare cu privire la necesitatea de a actualiza și de a completa normele actuale pentru a realiza în cel mai înalt grad obiectivele cadrului. Anexa 2 la evaluarea impactului prezintă rezumatele acestor consultări și ale conferinței publice.

• Obținerea și utilizarea expertizei

Pentru a sprijini activitatea sa de revizuire a DSGD, Comisia a lansat o solicitare de avis cuprinzătoare adresată ABE²¹. ABE a răspuns prin transmiterea a cinci avize. Primul avis privind eligibilitatea depozitelor, nivelul de acoperire și cooperarea dintre schemele de garantare a depozitelor a fost prezentat în august 2019²². Al doilea avis privind plățile de compensații în cadrul schemelor de garantare a depozitelor a fost prezentat în octombrie 2019²³. Al treilea avis privind finanțarea schemelor de garantare a depozitelor și utilizarea

²⁰ Comisia Europeană (2021), [Consultation Banking Union – review of the bank crisis management and deposits insurance framework](#) (Consultare Uniunea bancară – revizuirea cadrului de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor).

²¹ ABE (octombrie 2021), [Call for advice regarding funding in resolution and insolvency](#) (Solicitare de avis privind finanțarea în procedurile de rezoluție și de insolvență).

²² ABE (august 2019), [Opinion of the EBA on the eligibility of deposits, coverage level and cooperation between deposit guarantee schemes](#) (Avizul ABE privind eligibilitatea depozitelor, nivelul de acoperire și cooperarea dintre schemele de garantare a depozitelor).

²³ ABE (octombrie 2019), [Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme payouts](#) (Avizul ABE privind plățile de compensații în cadrul schemelor de garantare a depozitelor).

fondurilor schemelor de garantare a depozitelor a fost prezentat în ianuarie 2020²⁴. Al patrulea aviz privind tratamentul aplicat fondurilor clienților a fost prezentat în octombrie 2021²⁵. În plus, Comisia a luat în considerare avizul ABE din 2020 privind interacțiunea dintre Directiva UE privind combaterea spălării banilor și Directiva UE privind schemele de garantare a depozitelor²⁶ și avizul bienal al ABE din 2021 privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (SB/FT) care afectează sectorul financiar al UE²⁷.

În plus, Comisia a contractat Centrul de Studii Politice Europene (CEPS) pentru a furniza două rapoarte privind asigurarea depozitelor, intitulate „Harmonising insolvency laws in the Euro area” (Armonizarea legislațiilor în materie de insolvență în zona euro)²⁸ și „Options and national discretions under the DGSD” (Opțiuni și marje de apreciere naționale în temeiul DSGD)²⁹, care au fost publicate în decembrie 2016 și, respectiv, în noiembrie 2019.

Pe lângă consultarea părților interesate, Comisia a participat la discuții și la un schimb de opinii care au stat la baza activității grupului operativ al ABE privind schemele de garantare a depozitelor și a Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți.

- **Evaluarea impactului³⁰**

Prezenta propunere are la bază aceeași evaluare a impactului precum propunerile de revizuire a BRRD și a RMUR, care țin seama de feedbackul primit de la părțile interesate și de necesitatea de a aborda diverse aspecte interconectate care acoperă trei texte juridice diferite. Anexa 6 la evaluarea impactului descrie problemele legate de funcționarea actuală a SGD, prezintă scenariile posibile pentru îmbunătățirea acestora și justifică opțiunile de politică reținute în modificările propuse. Aceasta concluzionează că DSGD a fost, în linii mari, eficientă în ceea ce privește îmbunătățirea nivelului de protecție a deponenților în întreaga UE. Cu toate acestea, aplicarea mecanismelor de siguranță prevăzute în DSGD rămâne inegală între SGD-urile naționale, ceea ce evidențiază necesitatea unor norme armonizate pentru a aborda divergențele care au un impact negativ asupra deponenților. De asemenea, evidențiază necesitatea de a clarifica acoperirea pentru anumite tipuri de deponenți.

Toate opțiunile de politică iau în considerare sugestiile ABE și feedbackul ulterior primit de la experții statelor membre în cadrul Grupului de experți al Comisiei în materie de servicii bancare, asigurări și plăți, precum și, dacă sunt disponibile, alte dovezi analitice.

²⁴ ABE (ianuarie 2020), [Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme funding and uses of deposit guarantee funds](#) (Avizul ABE privind finanțarea schemelor de garantare a depozitelor și utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor).

²⁵ ABE (octombrie 2021), [Opinion of the EBA on the treatment of client funds under the DGSD](#) (Avizul ABE privind tratamentul aplicat fondurilor clienților în temeiul DSGD).

²⁶ ABE (decembrie 2021), [Opinion of the EBA on the interplay between the EU Anti-Money Laundering Directive and the EU Deposit Guarantee Scheme Directive](#) (Avizul ABE privind interacțiunea dintre Directiva UE privind combaterea spălării banilor și Directiva UE privind schemele de garantare a depozitelor).

²⁷ ABE (martie 2021), [Opinion of the EBA on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the EU's financial sector](#) (Avizul ABE privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează sectorul financiar al UE).

²⁸ CEPS (decembrie 2016), [Harmonising insolvency laws in the Euro area](#) (Armonizarea legislațiilor în materie de insolvență în zona euro). <https://www.ceps.eu/ceps-publications/harmonising-insolvency-laws-euro-area-rationale-stocktaking-and-challenges/>.

²⁹ CEPS (noiembrie 2019), [Options and national discretions under the DGSD and their treatment in the context of a European Deposit Insurance Scheme](#) (Opțiuni și marje de apreciere naționale în temeiul DSGD și tratamentul acestora în contextul unui sistem european de asigurare a depozitelor).

³⁰ A se vedea trimerterile la SWD(2023) 226 (fișa sintetică a evaluării impactului) și SEC(2023) 230 (avizul pozitiv al Comitetului de control normativ).

Evaluarea impactului a evidențiat faptul că opțiunile de politică evaluate ar îmbunătăți aplicarea asigurării depozitelor în toate statele membre și ar spori securitatea juridică și încrederea deponenților. Acestea ar adapta în mod adecvat protecția deponenților la evoluțiile și vulnerabilitățile recente ale ecosistemului financiar prin dispoziții specifice care vizează activitățile transfrontaliere, serviciile fintech și combaterea spălării banilor. Opțiunile de politică ar facilita, de asemenea, utilizarea fondurilor SGD în afara rambursării depozitelor acoperite prin intermediul unui test revizuit al celui mai mic cost, atunci când astfel de intervenții asigură accesul deponenților la depozitele lor într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor.

Cu toate acestea, prin includerea explicită a anumitor tipuri de deponenți și depozite în domeniul de aplicare (autorități publice, fonduri ale clienților) și prin armonizarea în continuare a anumitor norme (nivelul minim de acoperire pentru soldurile temporar ridicate, eliminarea posibilității de deducere a datoriilor deponenților care au devenit scadente din cuantumul rambursabil), aceste modificări ar putea avea un impact, deși limitat, asupra costurilor SGD-urilor. În mod similar, modificările testului celui mai mic cost pentru utilizarea SGD pentru alte intervenții decât plata compensațiilor ar putea avea, de asemenea, un impact financiar asupra SGD-urilor. Aceste costuri ar fi suportate de sectorul bancar prin contribuții la SGD și nu ar afecta contribuabilii în conformitate cu principiul protecției banilor publici prevăzut în DSGD.

Astfel cum a confirmat, de asemenea, evaluarea impactului, cadrul SGD din UE ar fi mai rezilient dacă ar fi sprijinit de EDIS. Punerea în comun a fondurilor într-un sistem comun ar consolida capacitatea sistemului de asigurare a depozitelor din cadrul uniunii bancare de a face față plăților de compensații de valoare ridicată și ar spori încrederea deponenților. Deși opțiunea de politică pentru instituirea unui EDIS este opțiunea cea mai solidă din punct de vedere tehnic, aceasta nu este fezabilă din punct de vedere politic în această etapă.

Comitetul de control normativ a avizat evaluarea impactului în urma unui prim aviz negativ. Pentru a răspunde observațiilor formulate de comitet cu privire la funcționarea SGD, evaluarea impactului a fost modificată pentru a clarifica mai bine legăturile dintre avizul ABE și opțiunile prevăzute în evaluarea impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea ar trebui să contribuie la reducerea sarcinii administrative și de reglementare a SGD prin eliminarea anumitor opțiuni și marje de apreciere naționale, prin aplicarea unui tratament egal sucursalelor din țările terțe și prin consolidarea mecanismelor de cooperare transfrontalieră între SGD-uri. Prin raționalizarea prezentărilor de informații cerute și alinierea acestora la ceea ce este necesar pentru destinatari, modificările vor ușura activitatea administrativă de punere în aplicare a cerințelor SGD.

În ceea ce privește pregătirea digitală, propunerea se bazează pe progresele tehnologice și juridice pentru a se asigura că informațiile oferite deponenților sunt ușor accesibile și că procesul de plată a compensațiilor este cât mai rapid posibil.

În plus, împuternicirile acordate ABE vor permite ajustări suplimentare pentru a îmbunătăți și a armoniza și mai mult punerea în practică a dispozițiilor DSGD.

Costurile pentru bănci și autoritățile naționale ar fi foarte limitate. Se preconizează că fiecare dintre măsurile de îmbunătățire a protecției deponenților prevăzute în propunerea privind DSGD (solduri temporar ridicate, fonduri ale clienților, autorități publice) va avea un impact

foarte marginal asupra fondurilor SGD. De exemplu, în 13 state membre, valoarea fondurilor clienților reprezintă mai puțin de 1 % din totalul depozitelor acoperite din statul membru respectiv. Prin urmare, propunerea va menține competitivitatea sectorului bancar din UE, stimulând în același timp protecția oferită deponenților din UE. În plus, costurile suplimentare potențiale – deși limitate – generate de aceste îmbunătățiri ar fi compensate în mare măsură de reducerea costurilor suportate de SGD-uri în desfășurarea activităților lor zilnice în temeiul directivei revizuite. Într-adevăr, prin reducerea numărului de opțiuni, simplificarea mecanismelor instituite pentru cooperarea transfrontalieră și stabilirea la nivelul UE a unei metodologii comune pentru finalizarea testului celui mai mic cost, propunerea va elibera resursele administrative ale SGD.

Având în vedere rolul sporit al SGD-urilor în gestionarea crizelor, utilizarea mijloacelor financiare ale acestora, care sunt colectate de la sectorul bancar, ar putea necesita realimentarea mai frecventă a fondurilor lor. Cu toate acestea, în conformitate cu testul celui mai mic cost, aceste măsuri sunt permise numai dacă sunt considerate mai puțin costisitoare pentru SGD decât un scenariu de plată a compensațiilor. Această abordare îi protejează resursele financiare pe termen lung.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a UE, în special libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16), dreptul de proprietate (articolul 17) și protecția consumatorilor (articolul 38).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului UE. Propunerea ar impune ABE să elaboreze șapte standarde tehnice și șase orientări, pe lângă cele deja prezente în DSGD. Dintre aceste șase noi instrucțiuni pentru orientări, trei vizează exclusiv codificarea în textul de nivel 1 a unor orientări deja existente (simulări de criză, delimitarea și raportarea resurselor financiare disponibile, acorduri de cooperare), care au fost elaborate din proprie inițiativă de ABE. Prin urmare, aceste orientări nu ar necesita o sarcină de lucru suplimentară semnificativă. Celelalte împuterniciri prevăzute în propunere se referă la diverse subiecte, acoperind atât mandate foarte specifice (principiul diversificării activelor cu grad scăzut de risc), cât și subiecte mai ample (definiția celui mai mic cost).

Având în vedere activitatea desfășurată în trecut și în prezent cu privire la gestionarea crizelor în cadrul ABE, se consideră că sarcinile propuse pentru ABE nu vor necesita posturi suplimentare și că ele pot fi îndeplinite cu resursele actuale.

Termenul pentru punerea la dispoziție a standardelor tehnice este de 12 luni de la intrarea în vigoare a directivei. Acest termen ar trebui să îi ofere ABE suficient timp pentru a le elabora, ținând seama de resursele sale actuale.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare

Prin interacțiuni periodice cu Grupul operativ al ABE privind schemele de garantare a depozitelor, Comisia evaluează punerea în aplicare a dispozițiilor legale³¹ și contribuie la armonizarea nivelului de protecție a deponenților în întreaga UE.

Astfel cum se prevede deja în actuala DSGD, autoritățile naționale vor continua să raporteze ABE cu privire la cuantumul resurselor financiare disponibile, la mecanismele de finanțare alternative și la utilizarea fondurilor SGD, pe care ABE ar trebui să le comunice la rândul său. Propunerea menține, de asemenea, revizuirile periodice și de monitorizare deja prevăzute în directiva inițială, pentru simulările de criză ale SGD-urilor, criteriile pentru contribuțiile în funcție de riscuri și reexaminarea nivelului de acoperire.

• Explicația detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Modificările propuse se bazează pe obligațiile SGD-urilor de a proteja mai bine depozitele în contextul rambursării către deponenți și clarifică obligațiile acestora. De asemenea, acestea consolidează rolul SGD în afara situațiilor în care deponenții sunt rambursați de către SGD ca urmare a intrării în dificultate a unei bănci în scopul gestionării crizelor bancare, în vederea menținerii încrederii deponenților și a stabilității financiare. În cele din urmă, ele stabilesc cerințe specifice pentru a simplifica activitățile zilnice ale SGD și pentru a face față situațiilor complexe din punct de vedere administrativ.

Propunerea modifică următoarele dispoziții ale DSGD:

Având în vedere posibilitățile sporite de utilizare a SGD pentru finanțarea măsurilor preventive, a strategiilor de transfer în procedura de rezoluție și a măsurilor alternative în procedura de insolvență, articolul 1 („Obiectul și domeniul de aplicare”) se modifică pentru a clarifica faptul că, pe lângă instituirea și funcționarea SGD-urilor, acoperirea și rambursarea depozitelor, precum și utilizarea fondurilor SGD pentru măsuri de menținere a accesului deponenților la depozitele lor intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al prezentei directive. Alineatul (2) litera (d) de la articolul menționat se modifică pentru a clarifica faptul că sucursalele instituțiilor de credit stabilite în țări terțe intră sub incidența directivei.

Articolul 2 stabilește termenii și definițiile utilizate în sensul prezentei directive. Acesta se modifică pentru a introduce definiții, în concordanță cu noile dispoziții introduse în propunere în urma recomandărilor ABE din avizele sale, în special în ceea ce privește depozitele de fonduri ale clienților și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Articolul 4 alineatul (8) este consolidat la noul articol 16a privind schimbul de informații între instituțiile de credit și SGD și raportarea de către autorități (a se vedea mai jos).

În avizul său, ABE a atras atenția asupra punerii în aplicare divergente a definiției autorităților publice. Acest fapt a condus la un domeniu de aplicare diferit al protecției depozitelor în statele membre, care, în unele cazuri, a exclus de la protecție entități publice precum școlile, spitalele sau serviciile municipale, care nu sunt deponenți sofisticăți. Diferențierea existentă între autoritățile publice în funcție de bugetul acestora și de alte caracteristici creează dificultăți operaționale pentru instituțiile de credit și SGD-uri. Prin urmare, la articolul 5,

³¹ Propunerea prevede obligația statelor membre de a transpune prezenta directivă în legislația lor națională în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei propuneri.

autoritățile publice nu mai sunt excluse din domeniul de aplicare al protecției deponenților cu scopul de a armoniza și consolida protecția acestora. Articolul clarifică, de asemenea, faptul că depozitele legate de finanțarea terorismului sunt excluse din protecția SGD.

Articolul 6, care reglementează nivelul de acoperire a protecției deponenților, se modifică pentru a armoniza nivelul minim de protecție pentru soldurile temporar ridicate și perioada de protecție aferentă și pentru a clarifica domeniul de aplicare al depozitelor protejate deținute în vederea tranzacțiilor imobiliare.

Având în vedere interpretările divergente ale opțiunii existente referitoare la deducerea din quantumul rambursabil a datoriilor deponenților care au devenit scadente, alineatul (5) de la articolul 7 se elimină pentru a armoniza normele de calculare a quantumului rambursabil. Alineatul (7) se modifică pentru a lua în considerare situațiile în care rata dobânzii este negativă.

Se introduce un nou articol 7a privind sarcina probei pentru a clarifica aspectul procedural al eligibilității sau al dreptului la depozite, sarcina probei revenind deponenților și titularilor de conturi pentru a dovedi că au dreptul absolut la depozitele din conturile beneficiare sau din conturile cu solduri temporar ridicate.

Pentru a acorda mai mult timp pentru verificarea eligibilității pentru rambursare și în conformitate cu dispoziția privind sarcina probei prevăzută la articolul 7a, articolul 8 se modifică pentru a permite SGD să aplice o perioadă mai lungă, de până la 20 de zile lucrătoare, în cazul rambursării conturilor beneficiare, a fondurilor clienților și a soldurilor temporar ridicate. Data-limită începe să fie calculată de la data la care o SGD a primit documentația completă care permite examinarea cererilor și verificarea condițiilor de rambursare. Articolul modificat permite, de asemenea, SGD să stabilească un prag pentru rambursarea conturilor inactive.

Se introduce un nou articol 8a pentru a se asigura că rambursările către deponenți, care depășesc un prag de 10 000 EUR, se efectuează prin transferuri de credit, în conformitate cu obiectivele CSB/CFT.

Instituțiile financiare, cum ar fi firmele de investiții, instituțiile de plată sau instituțiile emitente de monedă electronică colectează fonduri de la clienții lor și sunt obligate prin normele sectoriale să protejeze aceste fonduri, inclusiv, printre altele, prin plasarea acestora în conturi segregate deschise la instituții de credit. Un nou articol 8b stabilește norme de armonizare a domeniului de aplicare al protecției depozitelor pentru astfel de fonduri depuse în numele și în contul clienților lor, în scopul separării. Articolul detaliază, de asemenea, modalitățile de rambursare către titularul de cont sau client și mandatează ABE să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru identificarea clienților în astfel de cazuri.

Propunerea Comisiei de regulament privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului³² impune ca autoritățile de supraveghere financiară să coopereze cu autoritățile de rezoluție sau cu autoritățile desemnate și să informeze aceste autorități cu privire la rezultatul măsurilor de precauție privind clientela. Se introduce un nou articol 8c din DSGD pentru a evita rambursarea depozitelor în cazul în care rezultatul

³² Comisia Europeană (iulie 2021), [*Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, COM\(2021\) 420 final*](#).

măsurilor de precauție privind clientela arată că există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, precum și pentru a asigura buna desfășurare a unui schimb de informații între autoritatea desemnată și SGD în aceste cazuri. Această nouă dispoziție stabilește, de asemenea, mecanisme de reținere la sursă a rambursărilor SGD pentru rambursarea depozitelor acoperite care ridică probleme legate de spălarea banilor/finanțarea terorismului.

În conformitate cu articolul 9 din DSGD, în cazul în care o SGD efectuează plăți în contextul unei proceduri de rezoluție, SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva instituției de credit relevante corespunzătoare unei sume egale cu plățile efectuate. Această creanță ar trebui să fie de același rang ca și depozitele acoperite. Această dispoziție nu face distincție între contribuția SGD la rezoluția de recapitalizare internă în regim bancar deschis (în cazul în care entitatea băncii este păstrată și își continuă activitatea) și contribuțiile SGD la finanțarea unei strategii de transfer (instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul instituției-punte și lichidarea entității reziduale). Absența unei astfel de distincții poate crea incertitudine în ceea ce privește existența și cuantumul unei creanțe SGD în diferite scenarii. Prin urmare, articolul 9 se modifică pentru a preciza că, atunci când fondurile SGD sunt utilizate în contextul strategiilor de transfer în cadrul procedurii de rezoluție sau în contextul măsurilor alternative în cadrul procedurii de insolvență, SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva instituției sau a entității reziduale în cadrul procedurilor sale de lichidare ulterioare în temeiul dreptului intern. Acest lucru este justificat de faptul că fondurile SGD sunt utilizate în legătură cu pierderi care altfel ar fi fost suportate de deponenți. Această creanță ar trebui să fie de același rang ca și depozitele în temeiul normelor naționale în materie de insolvență, pentru a se asigura că acționarii și creditorii rămași în instituția sau entitatea reziduală absorb efectiv pierderile instituției și pentru a îmbunătăți posibilitatea de recuperare a SGD în caz de insolvență. Dimpotrivă, o contribuție a SGD la rezoluția de recapitalizare internă în regim bancar deschis în locul depozitelor acoperite pentru suma cu care depozitele acoperite ar fi fost reduse sau convertite, dacă acestea ar fi făcut obiectul recapitalizării interne, nu ar trebui să genereze o creanță împotriva instituției aflate în rezoluție, deoarece aceasta ar elimina scopul contribuției SGD.

Articolul 9 alineatul (3) se modifică pentru a armoniza la cinci ani perioada în care deponenții pot solicita o creanță asupra SGD.

Articolul 10 se modifică pentru a preciza perioada de referință pentru calcularea nivelului-țintă și faptul că numai banii care au contribuit direct la SGD sau care sunt recuperați de SGD sunt eligibili pentru atingerea nivelului țintă. Această clarificare este în conformitate cu normele actuale aplicabile în temeiul orientărilor ABE. Obiectivul este de a clarifica faptul că banii colectați prin împrumuturi nu sunt eligibili pentru atingerea nivelului țintă.

Articolul 10 alineatul (4) se elimină deoarece opțiunea de a obține resursele financiare disponibile prin contribuțiile obligatorii plătite de instituțiile membre la schemele existente de contribuții obligatorii instituite de un stat membru nu a fost utilizată în practică.

În conformitate cu avizele ABE, pentru a îmbunătăți convergența practicilor și pentru a se asigura că fondurile ar putea fi puse la dispoziție pentru a respecta termenul de rambursare către deponenți, la articolul 10 se adaugă un nou alineat (11), care prevede flexibilitatea SGD-urilor de a utiliza mecanisme de finanțare alternative finanțate din surse private înainte de a utiliza resursele financiare disponibile și fondurile colectate prin contribuții extraordinare. În plus, o astfel de flexibilitate ar permite SGD-urilor să evite necesitatea de a

colecta imediat contribuții extraordinare, în cazul în care colectarea unor astfel de contribuții ar pune în pericol stabilitatea financiară (de exemplu, într-o criză sistemică). De asemenea, este necesară o flexibilitate deplină pentru a permite SGD-urilor să își utilizeze fondurile în modul cel mai eficient și să evite vânzarea în regim de urgență a activelor lor (resurse financiare disponibile) în momentul crizei. În același timp, dispoziția garantează că finanțarea din surse publice poate fi utilizată numai în ultimă instanță.

În plus, noul alineat de la articolul 10 clarifică cerințele de asigurare a bunei gestionări a fondurilor SGD și mandatează ABE să elaboreze orientări privind diversificarea strategiei de investiții a SGD. Alineatul prevede, de asemenea, posibilitatea de a plasa fondurile SGD într-un cont segregat la banca centrală națională sau la Trezoreria Națională. În plus, acesta mandatează ABE să elaboreze standarde tehnice de reglementare privind delimitarea resurselor financiare disponibile pentru SGD-uri.

Articolul 11 se modifică pentru a clarifica distincția dintre măsurile preventive și cele alternative. Măsurile preventive sunt intervenții ale SGD care sprijină financiar o bancă aflată în dificultate, de exemplu sub formă de garanții, injecții de numerar, participare la majorarea capitalului, înainte ca banca să îndeplinească condițiile pentru a intra în dificultate sau a fi susceptibilă de a intra în dificultate, cu obiectivul de a-i menține soliditatea financiară. Măsurile alternative sunt intervenții ale SGD care sprijină transferul depozitelor și al activelor băncii în curs de a intra în dificultate către o altă bancă (de exemplu, sub forma unei contribuții în numerar pentru a acoperi decalajul dintre active și depozite, garanții) în contextul insolvenței, pentru a menține accesul deponenților la banii lor.

Articolul 11a stabilește un set de mecanisme de siguranță pentru măsurile preventive și repartizează responsabilitățile între autorități în ceea ce privește evaluarea modului în care sunt aplicate măsurile preventive. Scopul este acela de a se asigura că utilizarea acestor măsuri este oportună, eficientă din punctul de vedere al costurilor și aplicată în mod consecvent în toate statele membre, ca o îmbunătățire a situației actuale.

Articolul 11b prevede condițiile care stau la baza notei cu măsurile pe care o instituție de credit se angajează să le ia pentru a asigura sau a restabili conformitatea cu cerințele prudențiale. SGD ar trebui să se consulte cu autoritatea competentă cu privire la această notă cu măsuri.

Articolul 11c stabilește cerințe pentru instituțiile de credit care nu și-au respectat angajamentele sau care nu rambursează sprijinul financiar acordat prin măsuri preventive. ABE este mandatată să elaboreze orientări privind conținutul notei cu măsurile necesare pentru punerea în aplicare eficientă a unei măsuri preventive și a planului de remediere.

Atunci când se utilizează fonduri SGD în scopul măsurilor alternative menționate la articolul 11 alineatul (5), articolul 11d prevede condițiile de scoatere pe piață a activelor, a drepturilor și a datoriilor băncii. Acest proces ar trebui armonizat pentru a limita efectele negative asupra concurenței și pentru a facilita atragerea de potențiali cumpărători. Acest lucru ar trebui să asigure, de asemenea, coerența cu instrumentele de transfer în temeiul BRRD. În conformitate cu BRRD, procedurile de lichidare ordonată a entităților reziduale ar trebui să fie inițiate fără întârziere.

Un test al celui mai mic cost compară costul unei intervenții a SGD pentru a preveni deteriorarea în continuare a situației financiare a unei bănci sau costul SGD pentru transferul activității către o altă bancă cu costul unui scenariu ipotetic de plată a compensațiilor pentru

depozitele acoperite în procedura de lichidare. Această cerință a fost pusă în aplicare în mod diferit de la un stat membru la altul. Un nou articol 11e clarifică și armonizează abordarea privind efectuarea testului celui mai mic cost, care stabilește cuantumul maxim cu care o SGD poate contribui, în afara plății compensațiilor, la finanțarea măsurilor preventive, de rezoluție și alternative. O plată a compensațiilor pentru depozitele acoperite în cadrul procedurii de insolvență poate genera costuri directe și indirecte pentru SGD și membrii săi. Costurile directe corespund sumei plătite de SGD pentru plata compensațiilor din care se scad recuperările din procedura de lichidare. Costurile indirecte ar trebui să țină seama de realimentarea fondurilor cheltuite de SGD și de costurile suplimentare de finanțare pentru SGD legate de plata compensațiilor. Atunci când se efectuează testul celui mai mic cost în scopul măsurilor preventive, importanța acestor măsuri pentru obligațiile legale sau contractuale ale SGD ar trebui, de asemenea, să fie luată în considerare la calcularea scenariului contrafactual al plății compensațiilor. Costul intervențiilor în afara plății compensațiilor ar trebui să ia în considerare veniturile preconizate, cheltuielile operaționale și pierderile potențiale legate de intervenție. ABE este mandată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metodologia de calcul al testului celui mai mic cost.

Articolul 14 se modifică pentru a clarifica faptul că protecția oferită de SGD-uri acoperă și deponenții situați în statele membre în care instituțiile de credit membre își exercită libertatea de a presta servicii. Acest articol stabilește condițiile pentru a oferi unei SGD dintr-un stat membru de origine posibilitatea de a rambursa direct către deponenții de la sucursalele stabilite într-un alt stat membru și de a permite unei SGD dintr-un stat membru gazdă să funcționeze ca punct de contact pentru deponenții de la instituțiile de credit care își exercită libertatea de a presta servicii. ABE este mandată să elaboreze orientări cu privire la rolurile SGD-urilor din statul membru de origine și, respectiv, ale celor din statul membru gazdă, precum și la circumstanțele și condițiile în care o SGD dintr-un stat membru de origine ar trebui să decidă să ramburseze către deponenții de la sucursalele situate într-un alt stat membru. În plus, acesta precizează normele aplicabile la calcularea fondurilor care urmează să fie transferate atunci când o instituție membră își modifică afilierea la o SGD dintr-un stat membru în altul.

Articolul 15 se modifică pentru a impune sucursalelor instituțiilor de credit stabilite în țări terțe să adere la o SGD dintr-un stat membru dacă doresc să presteze servicii bancare și să accepte depozite eligibile în UE. Potrivit avizului ABE, marea majoritate a sucursalelor din țări terțe aflate în statele membre ale UE sunt deja membre ale unei SGD din UE, fie pentru că regimul de protecție a deponenților din țara terță este considerat neechivalent, fie pentru că nu s-a efectuat o evaluare oficială a echivalenței. Unele dintre sucursalele rămase nu au fost obligate să adere la o SGD din UE, în pofida rezultatelor evaluării echivalenței, care au arătat că protecția deponenților lor nu era echivalentă. În conformitate cu recomandarea ABE, această modificare include această cerință de aderare și asigură o protecție egală pentru deponenții din sucursalele din UE ale băncilor din țări terțe și din băncile din UE și sucursalele acestora din diferite state membre. Acest lucru sporește protecția deponenților, deoarece elimină riscul de a avea depozite în UE a căror protecție din partea unei SGD din afara UE nu ar corespunde standardelor UE (potrivit avizului ABE, dintre cele 74 de sucursale din afara SEE din UE, 5 nu erau membre ale unei SGD din UE). Impunerea obligației ca sucursalele din UE ale băncilor din țări terțe să adere la o SGD din UE este, de asemenea, în conformitate cu unul dintre principalele obiective ale acestei revizui, și anume facilitarea utilizării fondurilor SGD în cadrul procedurii de rezoluție.

Pentru a evita expunerea fondurilor SGD la riscuri economice și financiare în țări terțe, un nou articol 15a permite acoperirea prin SGD a deponenților care aparțin sucursalelor instituțiilor membre situate în țări terțe numai dacă fondurile colectate depășesc nivelul țintă minim.

Articolul 16 se modifică pentru a armoniza informațiile pe care băncile trebuie să le furnizeze anual clienților lor cu privire la protecția depozitelor lor. De asemenea, acesta consolidează cerințele de informare pentru deponenți în cazul fuziunilor sau al altor reorganizări majore ale instituțiilor de credit, al modificărilor afilierii la SGD și al indisponibilității depozitelor din cauza situației financiare critice a băncilor. Statele membre sunt împuternicite să verifice caracterul adecvat al informațiilor furnizate deponenților, iar ABE este împuternicită să elaboreze proiecte de standarde de reglementare pentru formatul și conținutul fișei informative, precum și pentru procedurile și informațiile destinate deponenților, inclusiv în ceea ce privește depozitele de fonduri ale clienților și situațiile de finanțare a terorismului/de spălare a banilor.

Se introduce un nou articol 16a pentru a clarifica normele privind raportarea și pentru a îmbunătăți schimbul de informații de la instituția de credit către SGD și de la SGD-uri și autoritățile desemnate către ABE. Este important ca SGD să primească de la instituțiile sale afiliate, în orice moment și la cerere, informații privind depozitele pe care le asigură. Acest lucru este necesar pentru ca SGD să funcționeze în mod eficace, astfel cum se prevede în prezenta directivă. Aceste cerințe de raportare derivă din obligațiile existente ale băncilor de a asigura identificarea imediată a depozitelor sau decurg din extinderea protecției deponenților și, prin urmare, nu contrazic obiectivul general de reducere a sarcinii administrative a instituțiilor de credit. În plus, este important ca ABE să fie informată în mod corespunzător cu privire la situațiile care apar și pentru care SGD poate interveni în conformitate cu prezenta directivă, pentru a sprijini ABE în îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere a integrității financiare, a stabilității și a securității sistemului bancar european. ABE va fi împuternicită să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind modelul, procedurile și conținutul acestor informații.

Statele membre trebuie să transpună aceste modificări în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a directivei de modificare. Noile norme referitoare la aplicarea mecanismelor de siguranță privind utilizarea măsurilor preventive de către SGD-uri în temeiul articolului 11a impun modificări organizaționale și consolidarea treptată a capacităților operaționale de către SGD-uri și autoritățile desemnate care justifică o perioadă de punere în aplicare mai lungă. Ținând seama de particularitățile SIP-urilor care sunt recunoscute ca SGD, această perioadă de punere în aplicare poate fi prelungită în continuare.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare al protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor, cooperarea transfrontalieră și transparența

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁴,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene³⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 19 alineatele (5) și (6) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶, Comisia a examinat aplicarea și domeniul de aplicare al directivei respective și a concluzionat că obiectivul de protecție a deponenților în Uniune prin instituirea unor scheme de garantare a depozitelor (SGD-uri) a fost îndeplinit în cea mai mare parte. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat, de asemenea, că este necesar să se abordeze lacunele rămase în ceea ce privește protecția deponenților și să se îmbunătățească funcționarea SGD-urilor, armonizând în același timp normele pentru intervențiile SGD-urilor, altele decât procedurile de efectuare a rambursărilor.
- (2) Nerespectarea obligațiilor de plată a contribuțiilor către SGD-uri sau de furnizare de informații deponenților și SGD-urilor ar putea submina obiectivul de protecție a deponenților. SGD-urile sau, după caz, autoritățile desemnate pot aplica sancțiuni pecuniare pentru plata cu întârziere a contribuțiilor. Este important să se îmbunătățească coordonarea dintre SGD-uri, autoritățile desemnate și autoritățile competente pentru a lua măsuri de executare împotriva unei instituții de credit care nu își respectă obligațiile. Deși aplicarea măsurilor de supraveghere și de executare de

³³ JO C , , p. .

³⁴ JO C , , p. .

³⁵ JO C , , p. .

³⁶ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

către autoritățile competente împotriva instituțiilor de credit este reglementată de legislația națională și de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁷, este necesar să se asigure că autoritățile desemnate informează în timp util autoritățile competente cu privire la orice încălcare a obligațiilor care le revin instituțiilor de credit în temeiul normelor de protecție a depozitelor.

- (3) Pentru a sprijini o mai mare convergență a practicilor SGD-urilor și pentru a ajuta SGD-urile să își testeze reziliența, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) ar trebui să emită orientări privind efectuarea simulărilor de criză ale sistemelor SGD.
- (4) În temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2014/49/UE, depozitele anumitor instituții financiare, inclusiv ale firmelor de investiții, sunt excluse de la acoperirea de către SGD. Cu toate acestea, fondurile pe care aceste instituții financiare le primesc de la clienții lor și pe care le depun la o instituție de credit în numele clienților lor, în exercitarea serviciilor pe care le oferă, ar trebui să fie protejate în anumite condiții.
- (5) Gama de deponenți care sunt în prezent protejați prin rambursare de către SGD este motivată de dorința de a proteja investitorii neprofesionali, considerându-se că investitorii profesionali nu au nevoie de o astfel de protecție. Din acest motiv, autoritățile publice au fost excluse din sfera acoperirii. Cu toate acestea, majoritatea autorităților publice (care, în unele state membre, includ școli și spitale) nu pot fi considerate investitori profesionali. Prin urmare, este necesar să se asigure faptul că depozitele tuturor investitorilor neprofesionali, inclusiv ale autorităților publice, pot beneficia de protecția oferită de o SGD.
- (6) Depozitele care rezultă în urma anumitor evenimente, inclusiv tranzacțiile imobiliare referitoare la bunuri imobile locative private sau plata anumitor indemnizații de asigurare, pot conduce temporar la depozite mari. Din acest motiv, articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE impune în prezent obligația ca statele membre să se asigure că depozitele rezultate în urma acestor evenimente sunt protejate peste plafonul de 100 000 EUR timp de minimum trei luni, dar nu mai mult de 12 luni din momentul în care suma a fost creditată sau din momentul în care depozitele respective pot fi transferate legal. Pentru a armoniza protecția deponenților în Uniune și pentru a reduce complexitatea administrativă și incertitudinea juridică legate de domeniul de aplicare al protecției acestor depozite, este necesar să se alinieze protecția acestor deponenți la cel puțin 500 000 EUR pentru o durată armonizată de șase luni, în plus față de nivelul de acoperire de 100 000 EUR.
- (7) În cursul unei tranzacții imobiliare, fondurile pot tranzita diferite conturi înainte de decontarea efectivă a tranzacției. Prin urmare, pentru a proteja deponenții care efectuează tranzacții imobiliare într-un mod omogen, protecția soldurilor temporar ridicate ar trebui să se aplice veniturilor dintr-o vânzare, precum și fondurilor depuse pentru achiziționarea unui bun imobil locativ privat pe termen scurt.
- (8) Pentru a asigura plata la timp a cuantumului care trebuie să fie rambursat de către o SGD și pentru a simplifica normele administrative și de calcul, ar trebui eliminată competența discreționară de a lua în considerare datoriile scadente la calcularea cuantumului rambursabil.

³⁷

Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (9) Este necesar să se optimizeze capacitățile operaționale ale SGD-urilor și să se reducă sarcina administrativă a acestora. Din acest motiv, ar trebui să se stabilească faptul că, în ceea ce privește identificarea deponenților care au dreptul la depozite în conturile beneficiarilor sau evaluarea eligibilității deponenților pentru a beneficia de mecanisme de siguranță legate de solduri temporar ridicate, deponenții și titularii de conturi au responsabilitatea de a-și demonstra, prin mijloace proprii, dreptul la plată.
- (10) Anumite depozite pot face obiectul unei perioade de rambursare mai lungi, deoarece acestea impun ca SGD-urile să verifice cererea de rambursare. Pentru a armoniza normele în întreaga Uniune, perioada de rambursare ar trebui să fie limitată la 20 de zile lucrătoare de la primirea documentației relevante.
- (11) Costurile administrative legate de rambursarea sumelor mici din conturile inactive pot fi mai mari decât beneficiile pentru deponent. Prin urmare, este necesar să se precizeze că SGD-urile nu ar trebui să aibă obligația de a efectua demersuri active pentru a rambursa depozitele deținute în astfel de conturi sub anumite praguri care ar trebui stabilite la nivel național. Cu toate acestea, ar trebui să se păstreze dreptul deponenților de a solicita o astfel de sumă. În plus, în cazul în care același deponent are și alte conturi active, SGD-urile ar trebui să includă suma respectivă în calculul sumei care trebuie rambursată.
- (12) SGD-urile dispun de metode diferite de efectuare a rambursărilor către deponenți, de la plăți în numerar la transferuri electronice. Cu toate acestea, pentru a asigura trasabilitatea procesului de rambursare de la SGD-uri și pentru a respecta obiectivele cadrului Uniunii privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, rambursările efectuate către deponenți prin transferuri de credit ar trebui să fie metoda de plată implicită atunci când rambursarea depășește suma de 10 000 EUR.
- (13) Instituțiile financiare sunt excluse de la protecția depozitelor. Cu toate acestea, anumite instituții financiare, inclusiv instituții emitente de monedă electronică, instituții de plată și firme de investiții, depun, de asemenea, fondurile primite de la clienții lor în conturi bancare, adesea temporar, pentru a se conforma obligațiilor de protejare a fondurilor în conformitate cu legislația sectorială, inclusiv Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului³⁹ și Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁰. Având în vedere rolul tot mai important al acestor instituții financiare, SGD-urile ar trebui să protejeze aceste depozite în condițiile în care respectivii clienți sunt identificați sau pot fi identificați.

³⁸ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

³⁹ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

⁴⁰ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (14) Clienții instituțiilor financiare nu cunosc întotdeauna care este instituția de credit pe care instituția financiară a ales-o pentru a le depune fondurile. Prin urmare, SGD-urile nu ar trebui să agreze aceste depozite cu un depozit pe care aceiași clienți l-ar putea avea la aceeași instituție de credit la care instituția financiară le-a plasat depozitele. Este posibil ca instituțiile de credit să nu cunoască clienții care au dreptul la suma deținută în conturile clienților sau să nu fie în măsură să verifice și să înregistreze datele individuale ale clienților respectivi. În funcție de tipul și de modelul de afaceri al instituției financiare, ar putea exista circumstanțe în care efectuarea rambursării direct către client ar putea pune în pericol titularul contului. Prin urmare, SGD-urilor ar trebui să li se permită să ramburseze sume într-un cont client deschis de titularul contului la o altă instituție de credit în beneficiul fiecărui client, atunci când sunt îndeplinite anumite criterii. Pentru a evita riscul dublei plăți în aceste situații, orice creanțe ale clienților în legătură cu sumele deținute în numele lor de către titularul de cont ar trebui să fie reduse cu suma rambursată direct de către SGD clienților respectivi. Prin urmare, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile tehnice legate de identificarea clienților în scopul rambursării, criteriile de rambursare către titularul de cont în beneficiul fiecărui client sau către client în mod direct, precum și normele de evitare a cererilor multiple de efectuare a rambursării către același beneficiar.
- (15) Atunci când efectuează rambursări către deponenți, SGD-urile se pot confrunta cu situații care ridică probleme legate de spălarea banilor. Prin urmare, SGD-urile ar trebui să amâne efectuarea rambursării către un deponent atunci când sunt notificate că o unitate de informații financiare a suspendat un cont bancar sau de plăți în conformitate cu normele aplicabile în materie de combatere a spălării banilor.
- (16) În conformitate cu articolul 9 din Directiva 2014/49/UE, în cazul în care o SGD efectuează plăți în contextul unei proceduri de rezoluție, SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva instituției de credit în cauză într-un quantum egal cu plățile efectuate, iar creanța respectivă ar trebui să fie de același rang ca și depozitele acoperite. Această dispoziție nu face distincție între contribuția SGD atunci când se utilizează un instrument de recapitalizare internă în regim bancar deschis și contribuția SGD la finanțarea unei strategii de transfer (instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul instituției-punte) urmată de lichidarea entității reziduale. Pentru a asigura claritatea și securitatea juridică în ceea ce privește existența și quantumul unei creanțe a SGD în diferite scenarii, este necesar să se precizeze că, atunci când SGD contribuie la sprijinirea aplicării instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte ori a măsurilor alternative, prin care un set de active, drepturi și datorii, inclusiv depozite, ale instituției de credit sunt transferate unui destinatar, SGD ar trebui să aibă o creanță împotriva entității reziduale în cadrul procedurilor sale de lichidare ulterioare în temeiul dreptului intern. Pentru a se asigura că acționarii și creditorii instituției de credit rămași în entitatea reziduală absorb efectiv pierderile instituției de credit respective și pentru a îmbunătăți posibilitatea de rambursare în caz de insolvență către SGD, creanța SGD ar trebui să fie de același rang ca și creanța deponenților. În cazul în care se aplică instrumentul de recapitalizare internă în regim bancar deschis (și anume instituția de credit își continuă activitatea), SGD contribuie cu suma cu care depozitele acoperite ar fi fost reduse sau convertite pentru a absorbi pierderile instituției de credit respective, dacă depozitele acoperite ar fi fost incluse în domeniul de aplicare al recapitalizării interne. Prin urmare, contribuția SGD nu ar trebui să genereze o creanță împotriva instituției aflate în rezoluție, deoarece aceasta ar elimina scopul contribuției SGD.

- (17) Pentru a asigura convergența practicilor SGD și securitatea juridică pentru deponenți în ceea ce privește revendicarea depozitelor lor și pentru a evita obstacolele operaționale pentru SGD-uri, este important să se stabilească o perioadă suficient de lungă în care deponenții să poată solicita rambursarea depozitelor lor, în cazurile în care SGD nu a efectuat rambursări către deponenți în termenele prevăzute la articolul 8 din Directiva 2014/49/UE în cazul unei rambursări.
- (18) În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE, statele membre se asigură că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale SGD ating cel puțin un nivel-țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor lor. Pentru a evalua în mod obiectiv dacă SGD-urile îndeplinesc cerința respectivă, ar trebui să se stabilească o perioadă de referință clară pentru a determina cuantumul depozitelor acoperite și resursele financiare disponibile ale SGD-urilor.
- (19) Pentru a asigura reziliența SGD-urilor, fondurile acestora ar trebui să provină din contribuții stabile și irevocabile. Anumite surse de finanțare a SGD, inclusiv împrumuturile și recuperările preconizate, sunt prea contingente pentru a fi contabilizate drept contribuții pentru atingerea nivelului-țintă al SGD. Pentru a armoniza condițiile SGD-urilor pentru îndeplinirea nivelului-țintă și pentru a se asigura că resursele financiare disponibile ale SGD-urilor sunt finanțate prin contribuții din partea sectorului, ar trebui să se facă distincție între fondurile care se califică pentru atingerea nivelului-țintă și fondurile care sunt considerate surse complementare de finanțare. Ieșirile de fonduri ale SGD, inclusiv rambursările de împrumuturi previzibile, pot fi planificate și integrate în contribuțiile periodice ale membrilor SGD și, prin urmare, nu ar trebui să conducă la o scădere a resurselor financiare disponibile sub nivelul-țintă. Prin urmare, este necesar să se precizeze că, după atingerea pentru prima dată a nivelului-țintă, numai un deficit al resurselor financiare disponibile ale SGD cauzat de o intervenție a SGD (efectuarea rambursărilor sau măsuri preventive, de rezoluție sau alternative) ar trebui să declanșeze o perioadă de realimentare de șase ani. Pentru a asigura o aplicare consecventă, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metodologia de calcul al nivelului-țintă de către SGD-uri.
- (20) Resursele financiare disponibile ale unei SGD ar trebui să poată fi utilizate imediat pentru a face față unor evenimente neprevăzute de plată a rambursărilor sau altor intervenții. Având în vedere diferitele practici din întreaga Uniune, este oportun să se stabilească cerințe privind strategia de investiții a fondurilor SGD-urilor pentru a atenua orice impact negativ asupra capacității unei SGD de a-și îndeplini obligațiile. În cazul în care SGD nu are competența de a stabili strategia de investiții, autoritatea sau organismul ori entitatea din statul membru care este responsabil(ă) cu stabilirea strategiei de investiții ar trebui, atunci când stabilește strategia de investiții respectivă, să respecte, de asemenea, principiile privind diversificarea și investițiile în active cu grad scăzut de risc. Pentru a menține independența operațională deplină și flexibilitatea SGD în ceea ce privește accesul la fondurile sale, în cazul în care fondurile SGD sunt depuse la trezorerie, fondurile respective ar trebui alocate și plasate într-un cont segregat.
- (21) Opțiunea de a obține resursele financiare disponibile ale unei SGD prin contribuțiile obligatorii plătite de instituțiile membre la schemele existente de contribuții obligatorii instituite de un stat membru pentru a acoperi costurile legate de riscul sistemic nu a fost niciodată utilizată și, prin urmare, ar trebui eliminată.

- (22) Este necesar să se consolideze protecția deponenților, evitându-se, în același timp, necesitatea unei vânzări în regim de urgență a activelor SGD și limitându-se posibilele efecte prociclice negative asupra sectorului bancar cauzate de colectarea contribuțiilor extraordinare. Prin urmare, SGD-urile ar trebui să poată să utilizeze mecanisme de finanțare alternative care să le permită să obțină în orice moment finanțare pe termen scurt din alte surse decât contribuțiile, inclusiv înainte de a-și utiliza resursele financiare disponibile și fondurile colectate prin contribuții extraordinare. Întrucât instituțiile de credit ar trebui să suporte în primul rând costurile și responsabilitatea pentru finanțarea SGD-urilor, mecanismele de finanțare alternative din fonduri publice ar trebui să fie utilizate numai în ultimă instanță.
- (23) Pentru a asigura o diversificare adecvată a investițiilor fondurilor SGD și practici convergente, ABE ar trebui să emită orientări pentru a oferi SGD-urilor îndrumări în acest sens.
- (24) În timp ce rolul principal al SGD-urilor este efectuarea rambursărilor către deponenții care beneficiază de acoperire, intervențiile în afara efectuării rambursărilor se pot dovedi mai eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru SGD-uri și pot asigura un acces neîntrerupt la depozite prin facilitarea strategiilor de transfer. Se poate impune SGD-urilor obligația de a contribui la rezoluția instituțiilor de credit. În plus, în unele state membre, SGD-urile pot finanța măsuri preventive pentru restabilirea viabilității pe termen lung a instituțiilor de credit sau măsuri alternative în caz de insolvență. Deși aceste măsuri preventive și alternative pot îmbunătăți în mod semnificativ protecția depozitelor, este necesar ca astfel de măsuri să facă obiectul unor mecanisme de siguranță adecvate, inclusiv sub forma unui test armonizat al celui mai mic cost, pentru a asigura condiții de concurență echitabile, precum și eficacitatea și eficiența acestor măsuri din punctul de vedere al costurilor. Aceste mecanisme de siguranță ar trebui să se aplice numai intervențiilor finanțate prin resursele financiare disponibile ale SGD reglementate în temeiul prezentei directive.
- (25) Măsurile de prevenire a intrării în dificultate a unei instituții de credit prin intervenții suficient de timpurii pot avea un rol eficace în gama de instrumente de gestionare a crizelor în scopul de a menține încrederea deponenților și stabilitatea financiară. Aceste măsuri pot lua diverse forme – măsuri de sprijin sub formă de capital prin instrumente de fonduri proprii (inclusiv instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază) sau alte instrumente de capital, garanții sau împrumuturi. SGD-urile au recurs în mod eterogen la aceste măsuri. Pentru a asigura gama completă de instrumente de gestionare a crizelor și recurgerea la măsuri preventive în conformitate cu cadrul de rezoluție și cu normele privind ajutoarele de stat, este necesar să se specifice calendarul și condițiile de aplicare a acestora. Măsurile preventive nu sunt adecvate pentru absorbția pierderilor suferite atunci când instituția de credit este deja în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate și ar trebui adoptate rapid pentru a preveni deteriorarea situației financiare a băncii. Prin urmare, autoritățile desemnate ar trebui să verifice dacă au fost îndeplinite condițiile pentru o astfel de intervenție a SGD. În fine, condițiile respective pentru utilizarea resurselor financiare disponibile ale SGD nu ar trebui să aducă atingere evaluării de către autoritatea competentă a măsurii în care un SIP îndeplinește criteriile prevăzute la

articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹.

- (26) Pentru a se asigura că măsurile preventive își ating obiectivul, instituțiile de credit ar trebui să aibă obligația de a întocmi o notă în care să prezinte măsurile pe care se angajează să le ia. Întocmirea unei astfel de note nu ar trebui să fie prea împovărătoare și să necesite prea mult timp pentru ca instituția de credit să asigure posibilitatea ca SGD să intervină suficient de rapid. Prin urmare, nota de însoțire a măsurilor preventive ar trebui să ia forma unui document explicativ suficient de scurt. Această notă ar trebui să conțină toate elementele care vizează prevenirea ieșirilor de fonduri și consolidarea poziției de capital și de lichiditate a instituției de credit, permițând instituției de credit să respecte toate cerințele prudențiale și alte cerințe de reglementare relevante în mod prospectiv. Prin urmare, o astfel de notă ar trebui să conțină măsuri de atragere de capital, inclusiv norme privind emiterea de drepturi, conversia voluntară a instrumentelor de datorie subordonate, exerciții de gestionare a datoriilor, vânzări de active generatoare de capital, securitizarea portofoliilor și reținerea profiturilor, inclusiv interdicții privind dividendele și interdicții privind achiziționarea de participații în întreprinderi. Din același motiv, pe parcursul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în notă, instituțiile de credit ar trebui, de asemenea, să își consolideze pozițiile de lichiditate și să se abțină de la practici comerciale agresive, precum și de la răscumpărarea acțiunilor proprii sau de la răscumpărarea instrumentelor de capital hibride. O astfel de notă ar trebui să conțină, de asemenea, o strategie de ieșire pentru orice măsură de sprijin primită. Autoritățile competente sunt cele mai în măsură să fie consultate cu privire la relevanța și credibilitatea măsurilor avute în vedere în notă. Pentru a se asigura că autoritățile desemnate ale SGD căreia i se solicită finanțarea unei măsuri preventive de către instituția de credit pot evalua dacă sunt îndeplinite toate condițiile pentru măsurile preventive, autoritățile competente ar trebui să coopereze cu autoritățile desemnate. Pentru a asigura o abordare coerentă a aplicării măsurilor preventive în întreaga Uniune, ABE ar trebui să emită orientări pentru a ajuta instituțiile de credit să elaboreze această notă.
- (27) Pentru a se asigura că instituțiile de credit care beneficiază de sprijin din partea SGD-urilor sub forma unor măsuri preventive își îndeplinesc angajamentele, autoritățile competente ar trebui să solicite un plan de remediere instituțiilor de credit care nu și-au îndeplinit angajamentele. În cazul în care o autoritate competentă consideră că prin măsurile din planul de remediere nu se poate asigura viabilitatea pe termen lung a instituției de credit, SGD nu ar trebui să mai acorde niciun sprijin preventiv instituției de credit. Pentru a asigura o abordare coerentă a aplicării măsurilor preventive în întreaga Uniune, ABE ar trebui să emită orientări pentru a ajuta instituțiile de credit să elaboreze acest plan de remediere.
- (28) Pentru a evita efectele negative asupra concurenței și asupra pieței interne, este necesar să se prevadă că, în cazul măsurilor alternative în caz de insolvență, organismele relevante care reprezintă o instituție de credit în contextul procedurilor naționale de insolvență (lichidator, administrator judiciar, administrator sau alții) ar trebui să ia măsurile necesare pentru scoaterea pe piață a activității instituției de credit sau a unei părți a acesteia în cadrul unui proces deschis, transparent și nediscriminatoriu, încercând în același timp să obțină prețul maxim de vânzare. Instituția de credit sau

⁴¹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

orice intermediar care acționează în numele instituției de credit ar trebui să aplice norme adecvate pentru scoaterea pe piață a activelor, a drepturilor și a pasivelor care urmează să fie transferate potențialilor cumpărători. În orice caz, utilizarea resurselor de stat ar trebui să facă în continuare obiectul normelor relevante privind ajutoarele de stat în temeiul tratatului, după caz.

- (29) Întrucât scopul principal al SGD-urilor este de a proteja depozitele acoperite, SGD-urile ar trebui să fie autorizate să finanțeze alte intervenții decât efectuarea rambursărilor numai în cazul în care aceste intervenții sunt mai puțin costisitoare decât efectuarea rambursărilor. Experiența dobândită în aplicarea acestei reguli („testul celui mai mic cost”) a evidențiat mai multe deficiențe, întrucât cadrul actual nu detaliază modul de stabilire a costului acestor intervenții și nici a costului rambursării. Pentru a asigura o aplicare consecventă în întreaga Uniune a testului celui mai mic cost, este necesar să se specifice modul de calcul al acestor costuri. În același timp, este necesar să se evite condițiile excesiv de stricte care ar exclude *de facto* utilizarea fondurilor SGD pentru alte intervenții decât efectuarea rambursărilor. Atunci când efectuează evaluarea celui mai mic cost, SGD-urile trebuie să verifice mai întâi dacă costul de finanțare a măsurii selectate este mai mic decât costul rambursării depozitelor acoperite. Metodologia de evaluare a celui mai mic cost ar trebui să țină seama de valoarea-timp a banilor.
- (30) Lichidarea poate fi un proces de lungă durată, a cărui eficiență depinde de eficiența autorității judiciare naționale, de regimurile de insolvență, de caracteristicile fiecărei bănci în parte și de circumstanțele intrării în dificultate. În ceea ce privește intervențiile SGD ca parte a măsurilor alternative, testul celui mai mic cost ar trebui să aibă la bază evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit, prevăzută la articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, precum și estimarea prevăzută la articolul 36 alineatul (8) din directiva menționată. Cu toate acestea, evaluarea precisă a recuperărilor din lichidare poate fi dificilă în contextul testului celui mai mic cost pentru măsurile preventive, care se presupune că au loc cu mult timp înainte de orice lichidare previzibilă. Prin urmare, scenariul contrafactual pentru testul celui mai mic cost în cazul măsurilor preventive ar trebui ajustat în consecință și, în orice caz, recuperările preconizate ar trebui să fie limitate la o sumă rezonabilă bazată pe recuperările din evenimente de plată anterioare.
- (31) Autoritățile desemnate ar trebui să estimeze costul măsurii pentru SGD, inclusiv după rambursarea unui împrumut, o injecție de capital sau utilizarea unei garanții, excluzând veniturile preconizate, cheltuielile operaționale și pierderile potențiale, în raport cu un scenariu contrafactual bazat pe o pierdere finală ipotetică la sfârșitul procedurii de insolvență, care ar trebui să ia în considerare recuperările de la SGD în cadrul procedurii de lichidare a unei bănci. Pentru a oferi o imagine corectă și mai cuprinzătoare a costului real al rambursărilor efectuate către deponenți, estimarea pierderii suferite ca urmare a rambursării depozitelor acoperite ar trebui să includă costurile legate indirect de rambursările efectuate către deponenți. Aceste costuri ar trebui să includă costul realimentării SGD și costul pe care SGD l-ar putea suporta ca urmare a recurgerii la finanțare alternativă. Pentru a asigura aplicarea coerentă a testului celui mai mic cost, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare privind metodologia de calcul al costului diferitelor intervenții ale SGD. Pentru a asigura coerența metodologiei de evaluare a celui mai mic cost cu obligațiile legale sau contractuale ale SGD în ceea ce privește măsurile preventive, atunci când elaborează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE ar trebui să țină

seama de relevanță măsurilor preventive în metodologia de calcul al scenariului contrafactual al rambursărilor.

- (32) Pentru a spori protecția armonizată a deponenților și a specifica responsabilitățile respective în întreaga Uniune, SGD din statul membru de origine ar trebui să asigure efectuarea rambursărilor către deponenți situați în state membre în care instituțiile de credit care sunt membre ale SGD acceptă depozite și alte fonduri rambursabile oferind servicii de depozit la nivel transfrontalier, fără a fi stabilite în statul membru gazdă. Pentru a facilita operațiunile de rambursare și furnizarea de informații către deponenți, SGD din statul membru gazdă ar trebui să aibă posibilitatea de a funcționa ca punct de contact pentru deponenți la instituțiile de credit care își exercită libertatea de a presta servicii.
- (33) Cooperarea dintre SGD-urile din întreaga Uniune este esențială pentru a asigura rambursarea rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor către deponenți în cazul în care instituțiile de credit prestează servicii bancare prin intermediul sucursalelor din alte state membre. Având în vedere progresele tehnologice care promovează utilizarea transferurilor transfrontaliere și identificarea la distanță, SGD din statul membru de origine ar trebui să poată să efectueze rambursările direct către deponenții de la sucursalele situate în alt stat membru, cu condiția ca sarcina administrativă și costurile să fie mai mici decât în cazul în care rambursarea ar fi efectuată de către SGD din statul membru gazdă. Această flexibilitate ar trebui să completeze actualul mecanism de cooperare, care prevede ca SGD din statul membru gazdă să efectueze rambursările către deponenții de la sucursale în numele SGD din statul membru de origine. Pentru a păstra încrederea deponenților atât în statul membru gazdă, cât și în statul membru de origine, ABE ar trebui să emită orientări pentru a sprijini SGD-urile în cadrul acestei cooperări, sugerând printre altele o listă de condiții în care o SGD din statul membru de origine ar putea decide să efectueze rambursări către deponenții de la sucursalele situate în statul membru gazdă.
- (34) Instituțiile de credit își pot schimba afilierea la o SGD deoarece își mută sediul central într-un alt stat membru sau își pot converti filiala într-o sucursală sau viceversa. Conform articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, contribuțiile plătite de instituția de credit respectivă în cele 12 luni care precedă transferul sunt transferate celeilalte SGD proporțional cu quantumul depozitelor acoperite transferate. Pentru a se asigura că transferul contribuțiilor către SGD destinatară nu depinde de norme naționale divergente privind facturarea sau data efectivă de plată a contribuțiilor, SGD de origine ar trebui să calculeze suma care urmează să fie transferată pe baza contribuțiilor datorate, mai degrabă decât a contribuțiilor plătite.
- (35) Este necesar să se asigure o protecție egală a deponenților în întreaga Uniune, care nu poate fi pe deplin garantată de un regim de evaluare a echivalenței protecției deponenților în țările terțe. Din acest motiv, sucursalele din Uniune ale unei instituții de credit care are sediul într-o țară terță ar trebui să adere la o SGD din statul membru în care își desfășoară activitatea de acceptare de depozite. Această cerință ar asigura, de asemenea, coerența cu Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE, care vizează introducerea unui cadru prudențial și a unui cadru de rezoluție mai solide pentru grupurile din țări terțe care furnizează servicii bancare în Uniune. În schimb, ar trebui să se evite expunerea SGD-urilor la riscurile economice și financiare ale țărilor terțe. Prin urmare, depozitele constituite la sucursale care sunt stabilite în țări terțe de către instituțiile de credit din Uniune nu ar trebui să fie protejate.

- (36) Prezentarea standardizată și periodică a informațiilor sporește gradul de conștientizare a deponenților cu privire la protecția depozitelor. Pentru a alinia cerințele de prezentare a informațiilor la evoluțiile tehnologice, aceste cerințe ar trebui să țină seama de noile canale de comunicare digitală prin care instituțiile de credit interacționează cu deponenții. Deponenții ar trebui să obțină informații clare și omogene care să explice protecția depozitelor lor, limitând în același timp sarcina administrativă aferentă pentru instituțiile de credit sau SGD-uri. ABE ar trebui să fie mandată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza, pe de o parte, conținutul și formatul fișei de informare a deponenților care trebuie să fie comunicată anual deponenților și, pe de altă parte, modelul de informații pe care SGD-urile sau instituțiile de credit trebuie să le comunice deponenților în anumite situații, inclusiv fuziuni ale instituțiilor de credit, constatarea indisponibilității depozitelor sau rambursarea depozitelor de fonduri ale clienților.
- (37) Fuziunea unei instituții de credit sau conversia unei filiale în sucursală sau viceversa ar putea afecta principalele caracteristici ale protecției deponenților. Pentru a evita impactul negativ asupra deponenților care ar avea depozite în ambele bănci care fuzionează și al căror drept de acoperire a depozitelor ar fi redus din cauza modificărilor aduse afilierii la SGD, toți deponenții ar trebui să fie informați cu privire la aceste modificări și ar trebui să aibă dreptul de a-și retrage fondurile fără a suporta vreo penalizare până la concurența unei sume egale cu acoperirea pierdută a depozitelor.
- (38) Pentru a menține stabilitatea financiară, a evita contagiunea și a permite deponenților să își exercite drepturile de revendicare a depozitelor atunci când este cazul, autoritățile desemnate, SGD-urile și instituțiile de credit în cauză ar trebui să informeze deponenții cu privire la indisponibilitatea depozitelor.
- (39) Pentru a spori transparența pentru deponenți și pentru a promova soliditatea financiară și încrederea în rândul SGD-urilor atunci când își îndeplinesc obligațiile, ar trebui îmbunătățite cerințele actuale de raportare. Pe baza cerințelor actuale care permit SGD-urilor să solicite toate informațiile necesare de la instituțiile lor membre pentru a pregăti rambursările, SGD-urile ar trebui, de asemenea, să poată solicita informațiile necesare pentru a pregăti rambursarea în contextul cooperării transfrontaliere. La cererea unei SGD, instituțiile membre ar trebui să aibă obligația de a furniza informații generale cu privire la orice activitate transfrontalieră semnificativă din alte state membre. De asemenea, pentru a furniza ABE o gamă adecvată de informații cu privire la evoluția resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor și la utilizarea acestor resurse, statele membre ar trebui să se asigure că SGD-urile informează anual ABE cu privire la quantumul depozitelor acoperite și la resursele financiare disponibile și notifică ABE cu privire la circumstanțele care au condus la utilizarea fondurilor SGD fie pentru rambursări, fie pentru alte măsuri. În fine, pentru a reflecta rolul consolidat al SGD-urilor în gestionarea crizelor bancare, care vizează facilitarea utilizării fondurilor SGD în cadrul procedurii de rezoluție, SGD-urile ar trebui să aibă dreptul de a primi rezumatul planurilor de rezoluție ale instituțiilor de credit pentru a-și spori gradul de pregătire generală în vederea punerii la dispoziție a fondurilor.
- (40) Standardele tehnice în domeniul serviciilor financiare ar trebui să faciliteze o armonizare consecventă și o protecție adecvată a deponenților din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încredințeze ABE, în calitate de organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și care urmează să fie adoptate de Comisie.

- (41) În cazurile prevăzute de prezenta directivă, Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE prin intermediul actelor delegate, în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴², pentru a preciza următoarele: (a) detaliile tehnice legate de identificarea clienților instituțiilor financiare în scopul efectuării rambursărilor aferente depozitelor de fonduri ale clienților, criteriile de rambursare către titularul contului în beneficiul fiecărui client sau către client în mod direct, precum și normele de evitare a cererilor multiple de efectuare de rambursări către același beneficiar; (b) metodologia testului celui mai mic cost și (c) metodologia de calcul al resurselor financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă.
- (42) În cazurile prevăzute de prezenta directivă, Comisia ar trebui să adopte proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE prin intermediul actelor de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care să precizeze: (a) conținutul și formatul fișei de informare a deponenților, modelul pentru informațiile pe care SGD-urile sau instituțiile de credit ar trebui să le comunice deponenților; (b) procedurile care trebuie urmate atunci când instituțiile de credit furnizează informații SGD-urilor lor și atunci când SGD-urile și autoritățile desemnate furnizează informații ABE, precum și modelele pentru furnizarea acestor informații.
- (43) Prin urmare, Directiva 2014/49/UE ar trebui modificată în consecință.
- (44) Pentru a permite sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul în afara Uniunii care nu sunt membre ale unei SGD stabilite în Uniune să adere la o SGD din Uniune, sucursalelor respective ar trebui să li se acorde o perioadă de timp suficientă pentru a lua măsurile necesare în vederea respectării cerinței respective.
- (45) Directiva 2014/49/UE permite statelor membre să recunoască un SIP drept SGD dacă îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și respectă Directiva 2014/49/UE. Pentru a ține seama de modelul de afaceri specific al acestor SIP-uri, în special de relevanța măsurilor preventive aflate în centrul mandatului lor, este oportun să se prevadă posibilitatea ca statele membre să permită SIP-urilor să se adapteze la noile mecanisme de siguranță pentru aplicarea măsurilor preventive într-o perioadă de șase ani. Această perioadă de conformare, care poate fi mai lungă, ține seama de calendarul pentru constituirea unui fond segregat în scopuri SIP, altele decât asigurarea depozitelor, astfel cum s-a convenit între Banca Centrală Europeană, autoritatea națională competentă și SIP-urile relevante.
- (46) Pentru a permite SGD-urilor și autorităților desemnate să constituie capacitatea operațională necesară pentru a aplica noile norme privind utilizarea măsurilor preventive, este oportun să se prevadă o aplicare amânată a acestor noi norme.
- (47) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unei protecții uniforme a deponenților în Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza riscurilor pe care abordările naționale divergente le-ar putea implica pentru integritatea pieței unice, ci pot fi mai degrabă realizate mai bine la nivelul Uniunii, prin modificarea normelor care sunt deja stabilite la nivelul Uniunii, Uniunea poate

⁴² Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2014/49/UE

Directiva 2014/49/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește norme și proceduri privind instituirea și funcționarea schemelor de garantare a depozitelor (SGD-uri), acoperirea și rambursarea depozitelor, precum și utilizarea fondurilor SGD pentru măsuri care vizează asigurarea accesului deponenților la depozitele lor.”;

(b) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) instituțiilor de credit și sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul în afara Uniunii, care sunt afiliate schemelor menționate la litera (a), (b) sau (c) de la prezentul alineat.”

(2) La articolul 2, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„3. «depozit» înseamnă un sold creditor rezultat din fondurile rămase într-un cont sau din situații temporare care derivă din tranzacții bancare normale efectuate în mod obișnuit de instituțiile de credit în cursul activității lor și pe care o instituție de credit are obligația să îl ramburseze în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile, inclusiv depozitele la termen și depozitele de economii, cu excepția unui sold creditor în cazul în care:”;

(b) la punctul 13, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„13. «angajament de plată» înseamnă o obligație irevocabilă, integral garantată, a unei instituții de credit de a plăti către o SGD o valoare monetară atunci când este solicitată de SGD respectivă și în cazul în care garanțiile reale:”;

(c) se adaugă următoarele puncte 19-23:

„19. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

20. «depozite de fonduri ale clienților» înseamnă fonduri pe care titularii de conturi care sunt instituții financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, le depun în cursul activității lor la o instituție de credit în numele clienților lor;

21. «cadru Uniunii privind ajutoarele de stat» înseamnă cadrul instituit prin articolele 107, 108 și 109 din TFUE și prin regulamentele și toate actele Uniunii, inclusiv orientări, comunicări și avize stabilite sau adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (4) sau al articolului 109 din TFUE;

22. «spălare de bani» înseamnă spălare de bani astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din [a se introduce referința – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final] *;

23. «finanțarea terorismului» înseamnă finanțarea terorismului astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 [a se introduce referința – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final]. ***;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Acțiunile la societățile de credit ipotecar (de tip „building society”) din Irlanda, cu excepția celor de tipul instituțiilor de credit cuprinse în articolul 5 alineatul (1) litera (b), sunt considerate depozite.”

* [A se introduce referința completă – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final].

** [A se introduce referința completă – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final].

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în calitate de membru al unei SGD, SGD respectivă notifică imediat acest lucru autorității competente a instituției de credit respective. Statele membre se asigură că autoritatea competentă, în cooperare cu SGD respectivă, utilizează competențele de supraveghere prevăzute în Directiva 2013/36/UE și ia cu promptitudine toate măsurile pentru a se asigura că instituția de credit în cauză își respectă obligațiile, inclusiv, dacă este necesar, prin impunerea de sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu legislația națională adoptată în plus față de punerea în aplicare a dispozițiilor din titlul VII capitolul 1 secțiunea IV din Directiva 2013/36/UE.”;

(b) se introduce alineatul (4a) cu următorul text:

„(4a) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit nu plătește contribuțiile menționate la articolul 10 și la articolul 11 alineatul (4) în intervalul de timp specificat de SGD, SGD respectivă percepe, pentru perioada de întârziere, rata dobânzii legale la suma datorată.”;

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că SGD informează autoritatea desemnată în cazul în care măsurile menționate la alineatele (4) și (4a) nu restabilesc conformitatea instituției de credit. Statele membre se asigură că autoritatea desemnată evaluează dacă instituția îndeplinește în continuare condițiile pentru menținerea calității de membru al SGD și informează autoritatea competentă cu privire la rezultatul evaluării respective.

(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritatea competentă decide să retragă autorizația în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2013/36/UE, instituția de credit încetează să mai fie membră a SGD. Statele membre se

asigură că depozitele deținute la data la care o instituție de credit a încetat să mai fie membră a SGD continuă să fie acoperite de SGD respectivă.”;

(d) alineatul (8) se elimină;

(e) se adaugă alineatul (13) cu următorul text:

„(13) Până la... [OP: a se adăuga 36 de luni de la intrarea în vigoare], ABE elaborează orientări privind domeniul de aplicare, conținutul și procedurile simulărilor de criză menționate la alineatul (10).”

(4) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Următoarele sunt excluse de la rambursare de către SGD:”

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitele rezultate din operațiuni în legătură cu care a existat o condamnare penală pentru spălare de bani și finanțarea terorismului;”;

(iii) litera (e) se elimină;

(iv) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) depozitele al căror titular nu a fost niciodată identificat în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) [a se introduce referința scurtă – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final], în cazul în care depozitele respective au devenit indisponibile, cu excepția cazului în care titularul solicită efectuarea unei rambursări și dovedește că lipsa identificării nu a fost cauzată de acțiunea sa;”;

(v) litera (j) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) punctul (i), statele membre pot decide ca depozitele deținute de sisteme de pensii personale și sisteme de pensii ocupaționale ale întreprinderilor mici sau mijlocii să fie incluse în limita nivelului de acoperire stabilit la articolul 6 alineatul (1).”

(5) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În plus față de alineatul (1), statele membre se asigură că următoarele depozite sunt protejate cel puțin până la suma de 500 000 EUR timp de șase luni de la data la care această sumă a fost creditată sau de la data la care depozitele respective pot fi transferate legal:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) depozitele care rezultă în urma tranzacțiilor imobiliare referitoare la bunuri imobile locative private și depozitele destinate unor astfel de tranzacții, cu condiția ca tranzacțiile respective să fie încheiate pe termen scurt de către o persoană fizică și cu condiția ca persoana fizică

respectivă să poată furniza documente care să ateste o astfel de tranzacție;”;

- (b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Statele membre se asigură că nivelul de acoperire prevăzut la alineatul (2) completează nivelul de acoperire prevăzut la alineatul (1).”

- (6) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (5) se elimină;

- (b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că SGD rambursează dobânda la depozite care a fost acumulată, dar nu a fost creditată sau debitată la data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau la data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b). Nu se depășește nivelul de acoperire prevăzut la articolul 6 alineatul (1) sau, în situațiile menționate la articolul 6 alineatul (2), nivelul de acoperire prevăzut la alineatul respectiv.”

- (7) Se introduce următorul articol 7a:

„Articolul 7a

Sarcina probei privind eligibilitatea depozitelor și dreptul la acestea

Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (3), un deponent sau, după caz, un titular de cont dovedește fie că depozitele în cauză îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2), fie că are dreptul la depozite în circumstanțele menționate la articolul 7 alineatul (3).”

- (8) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre permit SGD-urilor să aplice o perioadă de rambursare mai lungă pentru depozitele menționate la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatul (3) și la articolul 8b, care nu trebuie să depășească 20 de zile lucrătoare de la data la care SGD-urile respective au primit documentația completă pe care au solicitat-o unui deponent pentru a examina creanțele și a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de rambursare.”;

- (b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

- (i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) prin derogare de la alineatul (9), nu au avut loc tranzacții legate de depozit în ultimele 24 de luni (contul este inactiv), cu excepția cazului în care un deponent are, de asemenea, depozite într-un alt cont care nu este inactiv;”;

- (ii) litera (d) se elimină;

- (c) alineatul (8) se elimină;

- (d) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre se asigură că, în cazul în care nu a avut loc nicio tranzacție legată de depozit în ultimele 24 de luni, SGD-urile pot stabili un prag privind costurile administrative care ar fi suportate de SGD-urile respective pentru efectuarea unei astfel de rambursări. SGD-urile nu au obligația de a întreprinde demersuri active pentru a efectua rambursări către deponenți sub acest prag. Statele membre se asigură că SGD-urile efectuează rambursări către deponenți sub acest prag, în cazul în care deponenții respectivi solicită acest lucru.”;

- (9) Se introduc articolele 8a, 8b și 8c după cum urmează:

Rambursarea depozitelor care depășesc 10 000 EUR

Statele membre se asigură că, atunci când sumele care trebuie rambursate depășesc 10 000 EUR, SGD-urile efectuează rambursările către deponenți prin transfer credit, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 20 din Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului*.

Articolul 8b

Acoperirea depozitelor de fonduri ale clienților

(1) Statele membre se asigură că depozitele de fonduri ale clienților sunt acoperite de SGD-uri în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:

- (a) aceste depozite sunt constituite în numele și în contul clienților care sunt eligibili pentru protecție în conformitate cu articolul 5 alineatul (1);
- (b) aceste depozite sunt constituite pentru a separa fondurile clienților în conformitate cu cerințele în materie de protejare a fondurilor prevăzute în dreptul Uniunii care reglementează activitățile entităților menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d);
- (c) clienții menționați la litera (a) sunt identificați sau pot fi identificați înainte de data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau înainte de data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).

(2) Statele membre se asigură că nivelul de acoperire menționat la articolul 6 alineatul (1) se aplică fiecăruia dintre clienții care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol. Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1), atunci când stabilește cuantumul rambursabil pentru un client individual, SGD nu ia în considerare depozitele agregate de fonduri constituite de clientul respectiv la aceeași instituție de credit.

(3) Statele membre se asigură că SGD-urile rambursează depozitele acoperite fie titularului de cont în beneficiul fiecărui client, fie direct clientului.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze:

- (a) detaliile tehnice legate de identificarea clienților în scopul efectuării rambursării în conformitate cu articolul 8;
- (b) criteriile și circumstanțele în care rambursarea urmează să fie efectuată către titularul de cont în beneficiul fiecărui client sau direct către client;
- (c) normele de evitare a cererilor multiple de efectuare a rambursărilor către același beneficiar.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE ține seama de toate elementele următoare:

- (a) particularitățile modelului de afaceri al diferitelor tipuri de instituții financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d);
- (b) cerințele specifice ale dreptului aplicabil al Uniunii care reglementează activitățile instituțiilor financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d) pentru tratamentul aplicat fondurilor clienților.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Comisiei îi este delegată competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8c

Suspendarea rambursărilor în caz de preocupări legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului

(1) Statele membre se asigură că autoritatea desemnată informează SGD în termen de 24 de ore de la momentul în care autoritatea desemnată a primit informațiile menționate la articolul 48 alineatul (4) din [a se introduce referința – Propunere de directivă privind combaterea spălării banilor de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 – COM(2021) 423 final] cu privire la rezultatul măsurilor de precauție privind clientela menționate la articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) [a se introduce referința scurtă – Propunere de regulament privind combaterea spălării banilor – COM(2021) 420 final]. Statele membre se asigură că schimbul de informații dintre autoritatea desemnată și SGD se limitează la informațiile strict necesare pentru exercitarea sarcinilor și responsabilităților SGD în temeiul prezentei directive și că un astfel de schimb de informații respectă cerințele prevăzute în Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului**.

(2) Statele membre se asigură că SGD-urile suspendă rambursarea menționată la articolul 8 alineatul (1) în cazul în care un deponent sau orice persoană care are dreptul la sumele aflate în contul său a fost acuzată de o infracțiune decurgând din sau având legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului, până la pronunțarea hotărârii judecătorești.

(3) Statele membre se asigură că SGD-urile suspendă rambursarea menționată la articolul 8 alineatul (1) pentru aceeași durată ca cea prevăzută la articolul 20 din [a se introduce referința scurtă – Propunere de directivă privind combaterea spălării banilor de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 – COM(2021) 423 final] în cazul în care sunt notificate de către unitatea de informații financiare menționată la articolul 32 din Directiva (UE) [a se introduce referința – Propunere de directivă privind combaterea spălării banilor de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 – COM(2021) 423 final] cu privire la faptul că unitatea respectivă a decis să suspende o tranzacție sau să refuze să își dea consimțământul pentru efectuarea unei astfel de tranzacții sau să suspende un cont bancar sau un cont de plăți în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) sau (2) din Directiva (UE) [a se introduce referința – Propunere de directivă privind combaterea spălării banilor de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 – COM(2021) 423 final].

(4) Statele membre se asigură că SGD-urile nu sunt trase la răspundere pentru nicio măsură luată în conformitate cu instrucțiunile unității de informații financiare. SGD-urile utilizează orice informații primite de la unitatea de informații financiare numai în sensul prezentei directive.

* Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

** Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, 27.3.1996, p. 20)."

- (10) La articolul 9, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere drepturilor pe care le pot avea în conformitate cu dreptul intern, SGD-urile care efectuează plăți garantate într-un cadru național au dreptul de subrogare în drepturile deponenților în cadrul procedurii de lichidare sau de reorganizare, până la concurența unei sume egale cu plățile efectuate de SGD-uri către deponenți. SGD-urile care aduc o contribuție în contextul instrumentelor de rezoluție menționate la articolul 37 alineatul (3) litera (a) sau (b) din Directiva 2014/59/UE sau în contextul măsurilor luate în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din prezenta directivă au o creanță împotriva instituției de credit reziduale pentru orice pierdere suferită ca urmare a oricăror contribuții aduse rezoluției în temeiul articolului 109 din Directiva 2014/59/UE sau transferului efectuat în temeiul articolului 11 alineatul (5) din prezenta directivă în legătură cu pierderile pe care deponenții le-ar fi suportat altfel. Creanța respectivă este de același rang ca și depozitele în temeiul dreptului intern care reglementează procedurile obișnuite de insolvență.

(3) Statele membre se asigură că deponenții ale căror depozite nu au fost rambursate sau recunoscute de SGD în termenele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (3) pot pretinde rambursarea depozitelor lor în termen de cinci ani.”

- (11) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (i) după primul paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„Pentru calcularea nivelului-țintă menționat la primul paragraf, perioada de referință este cuprinsă între data de 31 decembrie care precedă data până la care trebuie atins nivelul-țintă și data respectivă.

Atunci când stabilesc dacă SGD a atins acest nivel-țintă, statele membre iau în considerare numai resursele financiare disponibile cu care membrii au contribuit direct la SGD sau care au fost recuperate de la aceștia, excluzând taxele și comisioanele administrative. Aceste resurse financiare disponibile includ veniturile din investiții provenite din fondurile cu care membrii au contribuit la SGD, dar exclud rambursările care nu au fost solicitate de deponenții eligibili în cursul procedurilor de efectuare a rambursărilor și împrumuturile între SGD-uri.”;

- (ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care, după ce s-a atins pentru prima dată nivelul-țintă menționat la primul paragraf și resursele financiare disponibile, în urma unei plăți din fondurile SGD în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) și cu articolul 11 alineatele (2), (3) și (5), s-au redus la o valoare mai mică de două treimi din nivelul-țintă, SGD-urile stabilesc contribuția periodică la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de șase ani.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Resursele financiare disponibile pe care SGD le ia în considerare în vederea atingerii nivelului-țintă menționat la alineatul (2) pot include angajamentele de plată. Ponderea totală a acestor angajamente de plată nu trebuie să depășească 30 % din cuantumul total al resurselor financiare disponibile obținute în conformitate cu alineatul (2).

ABE emite orientări privind angajamentele de plată care stabilesc criteriile de admisibilitate a angajamentelor respective;”

(c) alineatul (4) se elimină;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că SGD-urile, autoritățile desemnate sau autoritățile competente stabilesc strategia de investiții pentru resursele financiare disponibile ale SGD-urilor și că respectiva strategie de investiții respectă principiul diversificării și al investițiilor în active cu grad scăzut de risc.”

(e) Se introduce următorul alineat (7a):

„(7a) Statele membre se asigură că SGD-urile își pot plasa integral sau parțial resursele financiare disponibile la banca lor centrală națională sau la trezoreria națională, cu condiția ca respectivele resurse financiare disponibile să fie păstrate într-un cont segregat și ca acestea să fie ușor disponibile pentru a fi utilizate de către SGD în conformitate cu articolele 11 și 12.”;

(f) alineatul (10) se elimină;

(g) se introduc următoarele alineate (11), (12) și (13):

„(11) Statele membre se asigură că, în contextul măsurilor menționate la articolul 11 alineatele (1), (2), (3) și (5), SGD-urile pot utiliza fondurile provenite din mecanismele de finanțare alternative menționate la articolul 10 alineatul (9) care nu sunt finanțate din fonduri publice, înainte de a utiliza resursele financiare disponibile și de a colecta contribuțiile extraordinare menționate la articolul 10 alineatul (8). Statele membre se asigură că SGD-urile utilizează mecanisme de finanțare alternative finanțate din fonduri publice numai în ultimă instanță.

(12) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze:

(a) metodologia de calcul al resurselor financiare disponibile care se califică pentru nivelul-țintă menționat la alineatul (2), inclusiv delimitarea resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor și a categoriilor de resurse financiare disponibile care provin din contribuțiile plătite;

(b) detaliile procesului de atingere a nivelului-țintă menționat la alineatul (2) după ce o SGD a utilizat resursele financiare disponibile în conformitate cu articolul 11.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(13) Până la... [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], ABE elaborează orientări pentru a sprijini SGD-urile să își diversifice resursele financiare disponibile și cu privire la modul în care SGD-urile ar putea investi în active cu grad scăzut de risc, aplicabile resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor.”

(12) Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Utilizarea fondurilor

(1) Statele membre se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile menționate la articolul 10 în primul rând pentru a efectua rambursări către deponenți în conformitate cu articolul 8, fără a aduce atingere utilizării resurselor financiare suplimentare colectate de SGD-uri pentru îndeplinirea altor obligații decât protecția deponenților în temeiul prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile pentru a finanța rezoluția instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE. Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție stabilesc suma cu care o SGD trebuie să contribuie la finanțarea rezoluției instituțiilor de credit, după ce autoritățile de rezoluție respective au consultat SGD cu privire la rezultatele testului celui mai mic cost menționat la articolul 11e din prezenta directivă.

(3) Statele membre pot permite SGD-urilor să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsurile preventive menționate la articolul 11a în beneficiul unei instituții de credit, în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:

- (a) nu există niciuna dintre circumstanțele menționate la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE;
- (b) SGD a confirmat că costul măsurii nu depășește costul efectuării rambursărilor către deponenți, calculat în conformitate cu articolul 11e;
- (c) sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolele 11a și 11b.

(4) În cazul în care se utilizează resursele financiare disponibile pentru măsurile preventive menționate la articolul 11a, instituțiile de credit afiliate furnizează imediat SGD resursele folosite pentru aceste măsuri, dacă este necesar, sub formă de contribuții extraordinare, atunci când se aplică oricare dintre următoarele:

- (a) apare necesitatea de a efectua rambursări către deponenți, iar resursele financiare disponibile ale SGD se ridică la mai puțin de două treimi din nivelul-țintă;
- (b) resursele financiare disponibile ale SGD scad sub 25 % din nivelul-țintă.

(5) În cazul în care o instituție de credit este lichidată în conformitate cu articolul 32b din Directiva 2014/59/UE în vederea ieșirii de pe piață sau a încetării activității sale bancare, statele membre pot permite SGD-urilor să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri alternative care să mențină accesul deponenților la depozitele lor, inclusiv transferul de active și pasive și transferul depozitelor dintr-un

cont în altul, cu condiția ca SGD să confirme că costul măsurii nu depășește costul efectuării rambursărilor către deponenți, calculat în conformitate cu articolul 11e din prezenta directivă, și că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 11d din prezenta directivă.”

- (13) Se introduc următoarele articole 11a-11e:

„Articolul 11a

Măsuri preventive

(1) În cazul în care statele membre permit utilizarea fondurilor SGD pentru măsurile preventive menționate la articolul 11 alineatul (3), statele membre se asigură că SGD-urile utilizează resursele financiare disponibile pentru măsurile preventive menționate la articolul 11 alineatul (3), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) cererea unei instituții de credit de finanțare a acestor măsuri preventive este însoțită de o notă care conține măsurile menționate la articolul 11b;
- (b) instituția de credit a consultat autoritatea competentă cu privire la măsurile avute în vedere în nota menționată la articolul 11b;
- (c) utilizarea unor măsuri preventive de către SGD este legată de condiții impuse instituției de credit sprijinite, care includ cel puțin monitorizarea mai strictă a riscurilor instituției de credit și drepturi de verificare mai ample pentru SGD;
- (d) utilizarea măsurilor preventive de către SGD este condiționată de angajamentele asumate de instituția de credit de a asigura accesul la depozitele acoperite;
- (e) instituțiile de credit afiliate sunt în măsură să plătească contribuțiile extraordinare în conformitate cu articolul 11 alineatul (4);
- (f) instituția de credit își respectă obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive și a rambursat integral orice măsură preventivă anterioară.

(2) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de sisteme de monitorizare și de proceduri decizionale adecvate pentru selectarea și punerea în aplicare a unor măsuri preventive și pentru monitorizarea riscurilor aferente.

(3) Statele membre se asigură că SGD-urile pot pune în aplicare măsuri preventive numai în cazul în care autoritatea desemnată a confirmat că au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (1). Autoritatea desemnată notifică autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție.

(4) Statele membre se asigură că SGD care își utilizează resursele financiare disponibile pentru măsuri de sprijin sub formă de capital își transferă deținerile de acțiuni sau alte instrumente de capital deținute la instituția de credit care beneficiază de sprijin către sectorul privat de îndată ce situația comercială și financiară o permite.

Articolul 11b

Nota de însoțire a măsurilor preventive

(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit care solicită unei SGD să finanțeze măsuri preventive în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) prezintă autorității competente, spre consultare, o notă cu măsurile pe care instituțiile de credit respective se angajează să le întreprindă pentru a asigura sau a restabili

conformitatea cu cerințele de supraveghere aplicabile instituției de credit în cauză și care sunt prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Nota menționată la alineatul (1) stabilește măsuri de atenuare a riscului de deteriorare a solidității financiare și de consolidare a poziției de capital și de lichiditate a instituției de credit.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul unei măsuri de sprijin sub formă de capital, nota menționată la alineatul (1) identifică toate măsurile de atragere de capital care pot fi puse în aplicare, inclusiv mecanismele de siguranță care împiedică ieșirile de fonduri, o evaluare prospectivă a adecvării capitalului și o determinare ulterioară a deficitului de capital pe care SGD trebuie să îl acopere.

(4) Statele membre se asigură că, în cazul unei măsuri de sprijin sub formă de lichidități, nota menționată la alineatul (1) prevede un calendar clar specificat de rambursare de către instituția de credit a oricăror fonduri primite în cadrul măsurilor preventive.

(5) După caz, statele membre se asigură că măsurile avute în vedere în nota menționată la alineatul (1) sunt aliniate la planul de conservare a capitalului menționat la articolul 142 din Directiva 2013/36/UE.

(6) În cazul în care este aplicabil cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, statele membre se asigură că măsurile avute în vedere în nota menționată la alineatul (1) sunt aliniate la planul de restructurare pe care instituția de credit trebuie să îl prezinte Comisiei în temeiul respectivului cadru.

Articolul 11c

Planul de remediere

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care instituția de credit nu își îndeplinește angajamentele prezentate în nota menționată la articolul 11b alineatul (1) sau nu rambursează la scadență cuantumul plătit cu titlu de contribuție în cadrul măsurilor preventive, SGD informează fără întârziere autoritatea competentă în acest sens.

(2) În situația menționată la alineatul (1), statele membre se asigură că autoritatea competentă solicită instituției de credit să prezinte un plan de remediere care să descrie măsurile pe care le va lua instituția de credit pentru a asigura sau a restabili conformitatea cu cerințele de supraveghere, pentru a asigura viabilitatea sa pe termen lung și pentru a rambursa cuantumul datorat plătit cu titlu de contribuție de SGD la măsura preventivă, precum și calendarul aferent.

(3) În cazul în care autoritatea competentă nu are convingerea că planul de remediere este credibil sau fezabil, SGD nu mai acordă nicio măsură preventivă instituției de credit respective.

(4) Până la ... [OP: a se introduce data = 42 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], ABE emite orientări de stabilire a elementelor notei de însoțire a măsurilor preventive menționate la articolul 11b alineatul (1) și ale planului de remediere menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 11d

Transparența procesului de scoatere pe piață în cadrul măsurilor alternative

(1) În cazul în care statele membre permit utilizarea fondurilor SGD pentru măsurile alternative menționate la articolul 11 alineatul (5), acestea se asigură că, atunci când SGD-urile finanțează astfel de măsuri, instituțiile de credit scot pe piață sau iau măsuri pentru a scoate pe piață activele, drepturile și pasivele pe care instituțiile de credit respective intenționează să le transfere. Fără a aduce atingere cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, această scoatere pe piață trebuie să respecte toate condițiile următoare:

- (a) scoaterea pe piață este deschisă și transparentă și nu prezintă în mod eronat activele, drepturile și pasivele care urmează să fie transferate;
- (b) scoaterea pe piață nu favorizează și nici nu discriminează anumiți cumpărători potențiali și nu conferă vreun avantaj unui cumpărător potențial;
- (c) scoaterea pe piață nu este afectată de niciun conflict de interese;
- (d) scoaterea pe piață ține seama de necesitatea de a pune în aplicare o soluție rapidă, ținând seama de termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf, pentru constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a);
- (e) scoaterea pe piață vizează maximizarea, pe cât posibil, a prețului de vânzare al activelor, drepturilor sau pasivelor în cauză.

Testul celui mai mic cost

(1) Atunci când au în vedere utilizarea fondurilor SGD pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatul (2), (3) sau (5), statele membre se asigură că SGD-urile fac o comparație între următoarele:

- (a) costul estimat pentru ca SGD să finanțeze măsurile menționate la articolul 11 alineatul (2), (3) sau (5);
- (b) costul estimat al efectuării rambursărilor către deponenți în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).

(2) Pentru comparația menționată la alineatul (1), se aplică următoarele dispoziții:

- (a) pentru estimarea costurilor menționate la alineatul (1) litera (a), SGD ia în considerare veniturile preconizate, cheltuielile operaționale și pierderile potențiale legate de măsură;
- (b) pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatele (2) și (5), SGD își bazează estimarea costului efectuării rambursărilor către deponenți, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), pe evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit menționate la articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și pe estimarea menționată la articolul 36 alineatul (8) din directiva respectivă;
- (c) pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatele (2), (3) și (5), atunci când estimează costul efectuării rambursărilor către deponenți, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), SGD ia în considerare rata preconizată a recuperărilor, costul realimentării SGD care urmează să fie suportat de instituțiile de credit care sunt membre ale SGD și costul suplimentar potențial de finanțare pentru SGD;
- (d) pentru măsurile menționate la articolul 11 alineatul (3), atunci când estimează costul efectuării rambursărilor către deponenți, SGD înmulțește cu 85 % rata estimată a recuperărilor calculată în conformitate cu metodologia menționată la alineatul (5) litera (b).

(3) Statele membre se asigură că suma utilizată pentru finanțarea rezoluției instituțiilor de credit, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (2), pentru măsurile preventive menționate la articolul 11 alineatul (3) sau pentru măsurile alternative menționate la articolul 11 alineatul (5) nu depășește cuantumul depozitelor acoperite la instituția de credit.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente și autoritățile de rezoluție furnizează SGD toate informațiile necesare pentru comparația menționată la alineatul (1). Statele membre se asigură că autoritatea de rezoluție furnizează SGD costul estimat al contribuției SGD la rezoluția unei instituții de credit, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (2).

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze:

- (a) metodologia de calcul al costului estimat menționat la alineatul (1) litera (a), care ține seama de caracteristicile specifice ale măsurii în cauză;

- (b) metodologia de calcul al costului estimat al efectuării rambursărilor către deponenți menționat la alineatul (1) litera (b), inclusiv rata estimată a recuperărilor menționată la alineatul (2) litera (c);
- (c) modul de contabilizare, în cadrul metodologiilor menționate la literele (a), (b) și (c), după caz, a variației valorii banilor ca urmare a câștigurilor potențiale acumulate în timp.

Pentru calcularea costului estimat al efectuării rambursărilor către deponenți, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), în cazul măsurilor preventive, metodologia menționată la litera (b) ține seama de importanța măsurilor preventive pentru obligațiile legale sau contractuale ale SGD, inclusiv pentru SIP-urile menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c).

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

(14) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că SGD-urile acoperă deponenții de la sucursalele înființate de instituțiile de credit membre în alte state membre și deponenții situați în statele membre în care instituțiile de credit membre își exercită libertatea de a presta servicii, astfel cum se menționează în titlul V capitolul 3 din Directiva 2013/36/UE.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, statele membre se asigură că o SGD din statul membru de origine poate decide să efectueze rambursări direct către deponenții de la sucursale, în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:

- (i) sarcina administrativă și costul acestei rambursări sunt mai mici decât în cazul rambursării efectuate de o SGD din statul membru gazdă;
- (ii) SGD din statul membru de origine se asigură că deponenții nu sunt dezavantajați în raport cu cazul în care rambursarea ar fi fost efectuată în conformitate cu primul paragraf.”;

(c) se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„(2a) Statele membre se asigură că o SGD dintr-un stat membru gazdă poate, sub rezerva unui acord cu o SGD dintr-un stat membru de origine, să acționeze ca punct de contact pentru deponenți la instituțiile de credit care își exercită libertatea de a presta servicii, astfel cum se menționează în titlul V capitolul 3 din Directiva 2013/36/UE, și primește compensații pentru costurile suportate.

(2b) În cazurile menționate la alineatele (2) și (2a), statele membre se asigură că SGD din statul membru de origine și SGD din statul membru gazdă în cauză au încheiat un acord privind termenele și condițiile efectuării rambursărilor, inclusiv privind compensarea oricăror costuri suportate, punctul de contact pentru deponenți, calendarul și metoda de plată.”;

- (d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit încetează să mai fie membră a unei SGD și aderă la o SGD dintr-un alt stat membru sau în cazul în care o parte din activitățile instituției de credit sunt transferate unei SGD dintr-un alt stat membru, SGD de origine transferă SGD destinată contribuțiile datorate pentru ultimele 12 luni care precedă modificarea afilierii la SGD, cu excepția contribuțiilor extraordinare menționate la articolul 10 alineatul (8).”;

- (e) se introduce alineatul (3a) cu următorul text:

„(3a) În sensul alineatului (3), statele membre se asigură că SGD de origine transferă suma menționată la alineatul respectiv în termen de o lună de la modificarea afilierii la SGD.”;

- (f) se adaugă alineatul (9) cu următorul text:

„(9) ABE emite orientări cu privire la modul în care ABE consideră rolul SGD din statul membru de origine și, respectiv, rolul SGD din statul membru gazdă, astfel cum se menționează la alineatul (2) primul paragraf, care conține o listă a circumstanțelor și condițiilor în care o SGD din statul membru de origine ar trebui să poată decide să efectueze rambursări către deponenții de la sucursalele situate într-un alt stat membru, astfel cum se prevede la alineatul (2) al treilea paragraf.”

- (15) Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Sucursale ale instituțiilor de credit stabilite în țări terțe

Statele membre impun obligația ca sucursalele instituțiilor de credit cu sediul în afara Uniunii să adere la o SGD de pe teritoriul lor înainte de a permite sucursalelor respective să accepte depozite eligibile în statele membre respective.”

- (16) Se introduce articolul 15a cu următorul text:

„Articolul 15a

Instituții de credit membre care au sucursale în țări terțe

Statele membre se asigură că SGD-urile nu acoperă deponenții de la sucursalele înființate în țări terțe de către instituțiile de credit membre, cu excepția cazului în care, sub rezerva aprobării de către autoritatea desemnată, SGD-urile respective colectează contribuții corespunzătoare de la instituțiile de credit în cauză.”

- (17) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile de care respectivii deponenți au nevoie pentru a identifica SGD-urile la care sunt afiliate instituția de credit și sucursalele sale din interiorul Uniunii. Instituțiile de credit furnizează aceste informații sub forma unei fișe informative elaborate într-un format care permite extragerea de date, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) XX/XXXX al Parlamentului European și al Consiliului [Regulamentul privind ESAP]***.

*** Regulamentul (UE) XX/XXX al Parlamentului European și al Consiliului din zz ll aa de instituire a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului, relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate.”;

(b) se introduce alineatul (1a) cu următorul text:

„(1a) Statele membre se asigură că fișa informativă menționată la alineatul (1) conține toate elementele următoare:

- (i) informații de bază referitoare la protecția depozitelor;
- (ii) datele de contact ale instituției de credit ca prim punct de contact pentru informații privind conținutul fișei informative;
- (iii) nivelul de acoperire pentru depozitele menționate la articolul 6 alineatele (1) și (2) în EUR sau, după caz, în altă monedă;
- (iv) excluderi aplicabile de la protecția SGD;
- (v) limitarea protecției în ceea ce privește conturile comune;
- (vi) perioada de rambursare în caz de intrare în dificultate a instituției de credit;
- (vii) moneda de rambursare;
- (viii) identificarea SGD responsabile pentru protejarea unui depozit, inclusiv o trimitere la site-ul său web.”;

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că instituțiile de credit furnizează fișa informativă menționată la alineatul (1) înainte de a încheia un contract privind acceptarea de depozite și, ulterior, anual. Deponenții confirmă primirea fișei informative respective.”;

(d) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că instituțiile de credit confirmă în extrasele de cont ale deponenților că depozitele sunt depozite eligibile, incluzând o trimitere la fișa informativă menționată la alineatul (1).”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziție informațiile menționate la alineatul (1) în limba asupra căreia deponentul și instituția de credit au convenit la deschiderea contului ori în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este stabilită sucursala.”;

(f) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Statele membre se asigură că, în caz de fuziune a instituțiilor de credit, de conversie a filialelor unei instituții de credit în sucursale sau de operațiuni similare, instituțiile de credit notifică acest fapt deponenților lor cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea respectivă să producă efecte juridice, cu excepția cazului în care autoritatea competentă permite un termen mai scurt din motive de secret comercial sau de stabilitate financiară. În notificarea respectivă trebuie să se explice impactul operațiunii asupra protecției deponenților.

Statele membre se asigură că, în cazul în care, ca urmare a operațiunilor menționate la primul paragraf, deponenții cu depozite la aceste instituții de credit vor fi afectați de protecția redusă a depozitelor, instituțiile de credit în cauză notifică deponenților în cauză că își pot retrage sau transfera către o altă instituție de credit depozitele eligibile, inclusiv toate dobânzile și beneficiile acumulate, fără a suporta nicio penalizare până la concurența unei sume egale cu acoperirea pierdută a depozitelor lor în termen de trei luni de la notificarea menționată la primul paragraf.

(7) Statele membre se asigură că instituțiile de credit care încetează să mai fie membre ale unei SGD își informează deponenții în acest sens cu cel puțin o lună înainte de încetarea respectivă.”;

(g) se introduce următorul alineat (7a):

„(7a) Statele membre se asigură că autoritățile desemnate, SGD-urile și instituțiile de credit în cauză informează deponenții, inclusiv printr-o publicare pe site-urile lor web, cu privire la faptul că o autoritate administrativă relevantă a făcut o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau că o autoritate judiciară a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).”;

(h) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre se asigură că, în cazul în care un deponent folosește servicii bancare electronice, instituțiile de credit furnizează prin mijloace electronice informațiile pe care trebuie să le furnizeze deponenților lor în temeiul prezentei directive, cu excepția cazului în care deponentul solicită să primească informațiile respective pe suport de hârtie.”;

(i) se adaugă alineatul (9) cu următorul text:

„(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să precizeze:

- (a) conținutul și formatul fișei informative menționate la alineatul (1a);
- (b) procedura care trebuie urmată pentru transmiterea informațiilor și conținutul informațiilor care trebuie furnizate în comunicările autorităților desemnate, ale SGD-urilor sau ale instituțiilor de credit către deponenți, în situațiile menționate la articolele 8b și 8c și la alineatele (6), (7) și (7a) de la prezentul articol.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

(18) Se introduce articolul 16a cu următorul text:

Schimbul de informații între instituțiile de credit și SGD și raportarea de către autorități

(1) Statele membre se asigură că SGD-urile primesc de la instituțiile lor de credit afiliate, în orice moment și la cerere, toate informațiile necesare pentru a pregăti rambursările către deponenți, în conformitate cu cerința de identificare prevăzută la articolul 5 alineatul (4), inclusiv informațiile în sensul articolului 8 alineatul (5) și al articolelor 8b și 8c.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile de credit, la cererea unei SGD, furnizează SGD la care sunt afiliate informații cu privire la:

- (a) deponenții de la sucursalele acestor instituții de credit;
- (b) deponenții care sunt beneficiari ai serviciilor prestate de instituțiile membre în baza libertății de a presta servicii.

Informațiile menționate la literele (a) și (b) trebuie să indice statele membre în care sunt situate sucursalele sau deponenții respectivi.

(3) Statele membre se asigură că, până la data de 31 martie a fiecărui an, SGD-urile informează ABE cu privire la quantumul depozitelor acoperite în statul lor membru la data de 31 decembrie a anului precedent. Până la aceeași dată, SGD-urile raportează ABE, de asemenea, quantumul resurselor lor financiare disponibile, inclusiv ponderea resurselor împrumutate, angajamentele de plată și calendarul pentru atingerea nivelului-țintă în cazul utilizării fondurilor SGD.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile desemnate notifică ABE, fără întârzieri nejustificate, toate elementele următoare:

- (a) determinarea depozitelor indisponibile în circumstanțele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 8;
- (b) dacă a fost aplicată oricare dintre măsurile menționate la articolul 11 alineatele (2), (3) și (5) și quantumul fondurilor utilizate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) și cu articolul 11 alineatele (2), (3) și (5) și, după caz și odată ce vor fi disponibile, quantumul fondurilor recuperate, costul rezultat pentru SGD și durata procesului de recuperare;
- (c) disponibilitatea și utilizarea unor mecanisme de finanțare alternative, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (3);
- (d) orice SGD care și-a încetat activitatea sau oricare nouă SGD care a fost stabilită, inclusiv ca urmare a unei fuziuni sau a faptului că o SGD a început să funcționeze la nivel transfrontalier.

Notificarea menționată la primul paragraf conține un rezumat care descrie toate elementele următoare:

- (a) situația inițială a instituției de credit;
- (b) măsurile pentru care au fost utilizate fondurile SGD;
- (c) quantumul preconizat al resurselor financiare disponibile utilizate.

(5) ABE publică fără întârzieri nejustificate informațiile primite în conformitate cu alineatele (2) și (3) și rezumatul menționat la alineatul (4).

(6) Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție ale instituțiilor de credit care sunt membre ale unei SGD furnizează SGD respective, la cerere, rezumatul elementelor-cheie ale planurilor de rezoluție menționate la articolul 10 alineatul (7) litera (a) din Directiva 2014/59/UE, dacă informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea de către SGD și a autorităților desemnate a obligațiilor menționate la articolul 11 alineatele (2), (3) și (5) și la articolul 11e.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procedurile care trebuie urmate atunci când se furnizează informațiile menționate la alineatele (1)-(4) și modelele pentru furnizarea acestor informații, precum și pentru a preciza mai detaliat conținutul informațiilor respective, ținând seama de tipurile de deponenți.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

- (19) Anexa I se elimină.

Articolul 2

Dispoziții tranzitorii

1. Statele membre se asigură că sucursalele instituțiilor de credit care au sediul în afara Uniunii și acceptă depozite eligibile într-un stat membru la ... [OP: a se introduce data = data intrării în vigoare] și care nu sunt membre ale unei SGD la data respectivă aderă la o SGD care funcționează pe teritoriul lor până la [OP: a se introduce data = trei luni de la intrarea în vigoare]. Articolul 1 punctul 15 nu se aplică sucursalelor respective până la [OP: a se introduce data = trei luni de la intrarea în vigoare].
2. Prin derogare de la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, și de la articolele 11a, 11b, 11c și 11e în ceea ce privește măsurile preventive, până la [OP: a se introduce data = 72 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], statele membre pot permite SIP menționat la articolul 1 alineatul (1) litera (c) să respecte dispozițiile naționale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, astfel cum se aplică la [OP: a se introduce data intrării în vigoare a prezentei directive].

Articolul 3

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la ... [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu ... [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Cu toate acestea, statele membre aplică actele necesare pentru a se conforma articolului 11 alineatul (3), astfel cum a fost modificat prin prezenta directivă, și articolelor 11a, 11b, 11c și 11e în ceea ce privește măsurile preventive începând cu ... [OP: a se introduce data = 48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*